

АgroOne

ПІДПИСНИЙ ІНДЕКС 86876

№ 8 (45) / серпень 2019

ПІДШИПНИКИ

та підшипникові вузли

Ексклюзивний дистриб'ютор
FKL в Україні

(0332) 77 19 57 • (096) 103 47 47 • (099) 351 51 28

FKL®
UKRAINE

Запрошуємо на ДЕНЬ ПОЛЯ 2019!

Організатори: група компаній "UA GROUP" та
ТОВ "Торговий дім "Соєвий вік"

📍 Кропивницький, територія "АгроЕкспо"

16 серпня 8:00

UA GROUP
ПЕРШИЙ АГРОІНТЕГРАТОР УКРАЇНИ

Деталі за телефоном:
(050) 452-08-09

ТОРГОВИЙ ДІМ
СОЄВИЙ ВІК
НАСІННЯ, ЯКЕ ЗБАГАЧУЄ

■ Агроінформ	4
■ Тема номера	
Брак знань чи відповідальності перешкоджає підтримувати родючість наших ґрунтів	6
■ Агротехнології	
Гречка – попелюшка на шляху до принцеси.....	8
■ Актуально	
Добрива з пестицидами на озимих.....	12
■ Важливо	
Збиральна вологість та особливості збирання врожаю насінницьких і товарних посівів кукурудзи.....	14
■ Рослинництво	
Урожай в п'ять тонн.....	18
■ В фокусі	
Велика загроза від малих комах	20
■ Важливо	
Ріпак озимий – обираємо сорта	24
■ Наука і виробництво	
Анкер або диски. No-Till сівалка для зернових	26
■ Техніка	
Увага – до ґрунту!	32
■ Техніка	
Як «впіймати» усі кошки.....	35
■ Тваринництво	
Ірина Паламар закликала дотримуватися українських інтересів при виконанні вимог Угоди з ЄС.....	38
■ Все для бухгалтерії	
Ліцензія на зберігання пального: запитували – відповідаємо.....	40
■ Агрокалендар	42
■ Хроніка подій	
Grain Ukraine 2019: на ринку переважає оптимізм.....	44
У Києві відбулась п'ята аграрна Конференція фахівців із закупівель	45
Міжнародні дні поля DLG в Україні.....	46
Агро-Форте – якість у кожній насініні!.....	47
Egritech – демонстраційні покази техніки	47
Ювілейний ДЕНЬ ПОЛЯ LOZOVA MACHINERY – 5 років відкритого спілкування.....	48
Агропорт Південь Херсон 2019 говорить «До побачення!».....	50

Вітаю Вас, шановний читачу!

Серпень – місяць багатий. Недарма ж бо в багатьох європейських – і не лише – країнах він знаний як «Август», себто божественний, величний. Свого часу його назвали в честь Октавіана Августа – засновника найпотужнішої та найбагатшої на той час Римської імперії. А нині хлібороби, як колись невтомні легіонери, здобувають свою звитяжну мирну славу та щедрий урожай в полях. Але серпень багатий не тільки дарами землі, а й невідкладними справами на ній – на порядку денному прибирання, ранній посів озимих і так далі. Й ми сподіваємося, що поради та рекомендації вчених і практиків, опубліковані в серпневому номері нашого журналу, Вам будуть в нагоді.

Озима пшениця вдячно розкриває себе високим урожаєм в хороших умовах вирощування. Але як забезпечити прийнятний результат, коли вони не складаються? У серпневому номері розглядаються питання вибору оптимальної технології вирощування пшениці в разі критичної нестачі вологи: особливості обробки ґрунту, системи живлення й захисту і, звичайно, можливості для розумної економії в певних випадках. Також наші автори аналізують, який сошник найкраще підходить для тих чи інших умов посіву зернових по технології No-Till: анкерний або дисковий, їх реальні плюси й мінуси при підготовці ґрунту та заробці пожнивних залишків. Крім того, в продовження теми догляду за озимими, в номері розглянуті ключові практичні моменти осіннього внесення основних добрив і пестицидів.

А фахівці Інституту зрошуваного землеробства діляться рекомендаціями щодо вибору нових високопродуктивних сортів ріпаку озимого, основними особливостями догляду за ними для отримання високого врожаю та якості зерна. Водночас, Леонід Фадеєв аналізує, як і чому гречка в сучасних умовах перетворюється з напівзабутої попелюшки в справжню принцесу-обраницю передбачливих аграріїв.

В цьому році українські агровиробники зіткнулися зі справжньою навалюю комах-шкідників: як уже добре відомих, так і нових для нашої країни видів. У цьому випуску ми спробували проаналізувати, які фактори цього му сприяють, та які методи контролю шкідників є найбільш дієвими з точки зору вчених і самих виробників. Також в номері наведені матеріали всеукраїнського круглого столу «Рік європейських вимог до харчових продуктів в Україні: які підсумки?». Зокрема, розглядається, як перші кроки по впровадженню нових стандартів на продукцію тваринництва позначаються на галузі, аналізуються проблемні моменти та найближчі перспективи адаптації українського законодавства до європейського. Про це та багато чого іншого читайте в поточному випуску «AgroOne».

Якщо Ви вперше ознайомилися з журналом або читаєте час від часу, запрошуємо підписатися на наше видання, щоб отримувати його регулярно. Оформити передплату можна через будь-яке відділення Укрпошти – наш передплатний індекс 86876. Також це можна зробити онлайн на сайті журналу www.agroone.info або сплативши рахунок, розміщений на шпальті 49. А ми завжди готові до діалогу. Якщо у Вас є пропозиція, порада або нові ідеї, звертайтеся до редакції за телефонами (067) 513-20-35, (0512) 58-05-68 або електронною поштою agroone@ukr.net

З повагою, Наталя Корнієнко

Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці.

Рекламні матеріали публікуються зі знаком

Виділі реклами та маркетингу:
Тел.: +38 (095) 848-26-21, (099) 625-00-12
+38 (067) 513-20-35, факс: +38 (0512) 58-05-68
Адреса редакції:
Україна, 54017, м. Миколаїв, вул. Соборна, 12-б, оф. 401
сайт: www.agroone.info E-mail: agroone@ukr.net
Надруковано в типографії «Вольф», м. Київ
Підписано до друку 29.07.2019 р.

Видання «AgroOne»
Видається з листопада 2015 р. Тираж 7 600 прим.
Електронна версія – понад 150 000 прим.
Видавець і головний редактор
Корнієнко Наталя Вікторівна
E-mail: agroone@ukr.net
Св. КВ № 21634-11534P від 2.11.2015
Концепт-дизайн і верстка Романченко М.О.

Обговорено впровадження нових норм щодо обігу та маркування органічної продукції в інтересах споживачів

19 липня за участю Мінагрополітики, операторів органічного ринку та міжнародних експертів відбувся круглий стіл з питань впровадження Закону України №2496-VIII «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» (вводиться в дію з 2 серпня 2019 р.) та Закону «Про інформацію для споживачів щодо харчових продуктів» (з 6 серпня 2019 р.).

Участь у заході взяли заступник Міністра аграрної політики та продовольства України Олена Ковальова, голова Держпродспоживслужби Володимир Лапа, керівник проекту ЄС «Підтримка впровадження сільськогосподарської та продовольчої політики» Джон Міллнз, керівник проекту «Німецько-українська співпраця у галузі органічного землеробства» Елізабет Рюегг, представники Мінагрополітики, Держпродспоживслужби, Антимонопольного Комітету, Національного агентства з акредитації України, Українського інституту інтелектуальної власності, органу сертифікації «Органік Стандарт», інформаційного центру «Зелене до-сьє», провідних торговельних мереж, дистриб'юторів, імпортерів та спеціалізованих закладів роздрібної торгівлі, виробники органічної продукції.

«Сьогодні ми розширюємо коло учасників органічного ринку, залучаючи не тільки виробників, технологів та контролерів, але і тих, хто безпосередньо реалізує продукцію і забезпечує її фактичну поставку до споживача. Наше спільне завдання – забезпечити впевненість споживача у тому, що продукція, за яку він сплачує, є якісною і безпечною, вона дійсно є сертифікованою і органічною», – зазначила заступник Міністра Олена Ковальова.

Вона додала, що за останніми даними, експорт органічної продукції втричі більше у вартісному вимірі за внутрішній споживчий ринок в Україні (99 млн євро і 29,4 млн євро відповідно). Органічний ринок є одним з динамічніших ринків продовольства у світі, тому удосконалення харчового законодавства набуває все більшого значення.

У свою чергу голова Держпродспоживслужби Володимир Лапа підкреслив важливість донесення інформації щодо нових законодавчих змін до суб'єктів ринку, щоб у серпні вже всі були готові виконувати нові вимоги відповідно до введених в дію законів.

Зі свого боку, керівник проекту ЄС «Підтримка впровадження сільськогосподарської та продовольчої політики» Джон Міллнз подякував Мінагрополітики та Держпродспоживслужбі за співпрацю та напрацювання закону, який дозволить розвивати сильний органічний ринок України.

«Органічна продукція, яка виробляється в Україні, є смачною і може бути ще смачнішою, тому її слід популяризувати та експортувати на всесвітній міжнародний органічний ринок, який постійно розширюється. В той же час органічне виробництво позитивно впливає на навколишнє середовище», – зауважив Джон Міллнз.

За словами керівника проекту «Німецько-українська співпраця у галузі органічного землеробства» Елізабет Рюегг, новий закон, в першу чергу, слугуватиме тому, щоб споживач отримував саме ту продукцію, яку він бажає отримувати – здорову, органічну, і щоб процес виробництва був прозорим та чесним.

Разом з усіма учасниками заходу спікери розбирали особливості застосування закону в частині здійснення маркування та торгівлі органічними продуктами, вимог до інспекції та сертифікації. На завершення зустрічі було окреслено подальші спільні кроки для забезпечення гармонійного впровадження та реалізації нового харчового законодавства з серпня 2019 року.

Прес-служба Мінагрополітики

Держпідтримка-2019: фермерським господарствам нараховано компенсацію у розмірі 81,4 млн грн

Станом на 23 липня за перше півріччя за програмою «Фінансова підтримка розвитку фермерських господарств» фермерським господарствам нараховано 81,4 млн грн. Зокрема, за грудень 2018 року – квітень 2019 року вже виплачено 18,6 млн грн., за травень 2019 року – підготовлено до виплат 62,8 млн гривень на основі реєстрів, отриманих від уповноважених банків та Укреджфонду.

Кошти нараховані за наступними напрямками:

- часткова компенсація вартості техніки та обладнання – 46,1 млн грн (864 отримувачів);
- здешевлення кредитів – 22,3 млн грн (909 отримувачів);
- часткова компенсація витрат, пов'язаних з наданими с/г дорадчими послугами – 142,0 тис. грн (16 отримувачів).
- бюджетна субсидія на одиницю оброблюваних угідь новоствореним фермерським господарствам – 2,3 млн грн (41 отримувач);
- бюджетна субсидія на одиницю оброблюваних угідь для фермерських господарств (крім новостворених) – 10,5 млн грн (345 отримувачів).

Прес-служба Мінагрополітики

Жнива-2019:

В Україні зібрано зерна з понад 7,2 млн га площі

Станом на 24 липня українські аграрії зібрали ранніх зернових та зернобобових культур з площі 7,2 млн га або 74% до прогнозу. Так, намолочено 26,1 млн тонн зерна нового врожаю, з яких зібрано:

- **пшениці** – 18,9 млн тонн з площі 4,9 млн га або 74% до прогнозу при врожайності 38,5 ц/га;
- **ячменю** – 6,5 млн тонн з площі 2,0 млн га або 79% до прогнозу при врожайності 32,8 ц/га;
- **гороху** – 553 тис. тонн з площі 244 тис. га або 86% до прогнозу при врожайності 22,7 ц/га;
- **жита** – 71 тис. тонн з площі 27 тис. га або 24% до прогнозу при врожайності 25,8 ц/га;
- **вівса** – 39 тис. тонн з площі 17 тис. га або 9% до прогнозу при врожайності 23,6 ц/га.

Крім того, озимого ріпаку зібрано 2,8 млн тонн з площі 1,1 млн га або 89% до прогнозу при врожайності 24,4 ц/га.

Прес-служба Мінагрополітики

За 6 місяців 2019 року український аграрний експорт досяг \$10,3 млрд, – Ольга Трофімцева

За підсумками січня-червня 2019 року експорт продукції аграрного сектору склав 10,3 млрд дол. США, що на 1,6 млрд дол. США більше (або на 18,6%) порівняно з аналогічним періодом 2018 року. Зовнішньоторговельний обіг продукції агропромислового комплексу досяг 13,1 млрд дол. США або 25,1% всього зовнішньоторговельного обігу України.

Про це повідомила в. о. Міністра аграрної політики та продовольства України Ольга Трофімцева.

«Україна продовжує нарощувати експорт продукції АПК. Свіжі цифри з експорту за півроку у \$10,3 млрд дають нам усі підстави сподіватись на новий експортний рекорд у 2019 році. Найвагомішими чинниками таких результатів залишаються обсяги експорту зернових культур – 44,2%, олій – 22,9% та насіння олійних культур – 6%», – відмітила в. о. Міністра.

За її словами, обсяги експорту продукції рослинництва зросли на 1,5 млрд дол. США (на 19,3%) – до 9,5 млрд дол. США. Обсяги експорту продукції тваринництва також зросли на 73,2 млн дол. США (на 10,9%) і склали 742,5 млн дол. США.

Зокрема, відбулось збільшення експорту: кукурудзи – на 66,3%; макухи та інших твердих відходів, одержаних під час добування соняшникової олії – на 19,7%; макухи та інших твердих відходів соєвої олії – в 2 рази; м'яса та субпродуктів домашньої птиці – на 27,5%; олії соєвої – на 55,3%; соку – на 96,1%; яєць птиці – на 35,8%; молока згущеного – на 61,2%; насіння соняшнику – в 2,7 рази; меду – на 25%; живої ВРХ – на 45%; солі – на 45%; яловичини свіжої – на 31,9% тощо.

«За регіональною структурою українського аграрного експорту перше місце посідають країни Азії з часткою – 41,9%, друге місце – країни Європейського Союзу – 33%, а третє місце зайняли країни Африки – 15,4%. Топ-5 країн з експорту нашої продукції очолив Китай (9%), далі Єгипет (8,2%), Індія (7,9%), Туреччина (7,7%), Нідерланди (7,1%)», – резюмувала Ольга Трофімцева.

Прес-служба Мінагрополітики

Брак знань чи відповідальності перешкоджає підтримувати родючість наших ґрунтів

«Володіння землею – не лише право чи привілей, а й великий обов'язок, що загрожує відповідальністю перед судом нащадків»

В. В. Докучаєв

Іванчук М.Д.
член-корр. МАКНС
050 604 11 45

П'ять тонн зібраного зерна пшениці відправляється у господарство. У тому зерні спожиті рослинами 140 кг азота, 43 кг фосфору, 25 кг калію та цілий комплекс мезо- та мікроелементів. Схоже, що жоден грам з них не повернеться у поле господарства, а попливуть вони у далеке зарубіжжя. Проте у зерні вивезли не всі спожиті речовини. У полі залишилися післязбиральні рештки – солома, полова, коренева маса, а в них теж багато цінних поживних речовин. При врожайності 5 т зерна пшениці надземні рослинні рештки складають 6-7 т. В них міститься 30 кг азоту, 15 кг фосфору, 48 кг калію, понад 50 кг кальцію, 10 кг магнію, 12 кг сірки та більше 550 г мікроелементів. Отже, солома є цінним джерелом елементів живлення для рослин. Проте в соломі вони знаходяться в органічних сполуках і лише після мінералізації бактеріями і грибами вони стають доступними для рослини. В складі соломи велике значення мають вуглеводи, крохмаль та целюлоза, вони є також їжею для мікроорганізмів і складовими їх білкових тіл. Більша частина вуглеводів витрачається на дихання мікроорганізмів, окислюючись до вуглекислоти та води. Менша частина витрачається на утворення тіл мікроорганізмів.

Та чи не найголовніше – з органічних рештків мікроорганізми утворюють гумус, тобто основу родючості ґрунту.

Гумус – це складна суміш як речовин, що входили до складу рослин і частково не піддалися розкладу мікроорганізмів, так і продуктів їх життєдіяльності. В 6 т соломи міститься 4,8 т органічних речовин. Після відмирання мікроорганізмів з їх тіл вивільняється 5% азоту, значна кількість фосфору, амінокислоти, білки, вітаміни, гормони, ферменти тощо, якими збагачується гумус. В результаті проходить трансформація органічної речовини до утворення мінеральних елементів живлення доступних рослинам та гуміфікація – утворення фульвових та гумусових кислот, гумінів. З 6 т соломи утворюється 1,3 т гумусу, а в ньому понад 17 кг гумінових кислот. Фульвові кислоти активно діють на мінеральну частину ґрунту, вивільняючи з неї необхідні рослинам елементи живлення. Гумусові кислоти забезпечують високу ступінь вологостримання в ґрунті та активний процес катіонообміну. Гумусові кислоти вивільняють фосфорну кислоту з малорухомих та нерухомих фосфатів і на 25-30% покращують фосфорне живлення рослин.

В складі соломи 40% вуглецю. Присутність його у ґрунті допомагає фіксувати азот атмосфери.

Доведено, що 1 кг вуглецю допомагає фіксувати 15-20 г атмосферного азоту або 30-40 кг/га.

Завдяки гумусовим речовинам формується стійка структура ґрунту, покращується його газообмін, фізичні, хімічні та колоїдно-хімічні властивості, буферність та абсорбція токсичних речовин. Отже, рослинні рештки – це джерело елементів живлення та гумусоутворення. У нашому випадку, це запас елементів живлення на 3500 грн у мінеральних добривах та 17 кг гумусових кислот, що містяться у більш ніж 20 кг гумінових препаратів.

Але як ми використовуємо цей резерв збереження родючості наших ґрунтів?

Традиційний спосіб - заорювання рештків. Процес їх розкладання розтягується на 2,5-3 роки, при цьому мікроорганізми мобілізують з гумусу мінерального азоту по 10 кг д.р. на 1 т соломи, створивши дефіцит і азотне голодування для наступних культур. При внесенні аналогічної кількості мінерального азоту процес розкладання дещо прискориться та баланс азоту під наступну культуру не зміниться.

При заорюванні великої маси соломи на рештках поселиться висока концентрація мікроорганізмів, грибів, які для розкладання целюлози виділяють велику кількість ферментів зі шкідливими для рослин фенольними речовинами.

Трансформація заораної соломи прискорює процес нітрифікації, але зменшує утворення гумусових складових. Нарешті, при розкладанні приораної соломи вуглець, що міститься в рештках, трансформується до метану, а не до вуглекислого газу, який життєво необхідний для ґрунтових мікроорганізмів. Подрібнення та перемішування решток з ґрунтом при мінімальному обробітку або рівномірно розкиданий по поверхні ґрунту без перемішування з ним, що застосовується в системах No-Till та Strip-Till. Це захищає ґрунт від надмірного перегріву та вітрової ерозії і стоку води після опадів та покращує водопроникнення, утримання вологи ґрунтом.

В кожному випадку, коли ми вносимо солому у ґрунт чи на поверхню, активізується діяльність та розмноження аборигенних мікроорганізмів. Давайте умовно заглянемо в ґрунт, ближче познайомимось з невидимими мешканцями цього загадкового та не зовсім вивченого світу, щоб відчувати бурхливе життя мікроорганізмів як і людей на землі: тут є дружнє сусідство і війни, активні і пасивні люди, альтруїсти і егоїсти, друзі і вороги.

Подібне життя вірусу і у ґрунті, де співіснують різні види мікроорганізмів – корисних, шкідливих, патогенів на одній території, і отримують від цього життєво необхідні переваги. Це явище називається коменсалізмом. Більшість мікроорганізмів не можуть жити в ізоляції, а живуть разом з іншими і часто дуже вразливі без сусідів. Лише 1% мікроорганізмів може існувати самостійно. Як і люди, мікроорганізми живуть за своїми правилами і у конкурентному середовищі ґрунту контролюють поширення «сусідів», завдяки продукуванню специфічних антибіотиків. Тобто, аборигенні ґрунтові мікроорганізми підтримують свій видовий склад. Звідси можна зробити висновок, що створюючи умови для активного розмноження та життєдіяльності мікроорганізмів, ми збільшуємо концентрацію усього складу біоконсорціуму, підвищуючи його біоактивність. Це відбувається при внесенні мінерального азоту, гуматів, різних біостимуляторів тощо.

Нажаль, натепер вносяться рослинні рештки, заражені збудниками різних хвороб, що ще більше підвищує патогенно-токсичне навантаження на ґрунт та зараження рослин, знижуючи частину урожаю та погіршення його якості.

Активізуючи життєдіяльність існуючого складу грибів і розкладання решток, ми провокуємо високе патогенне і токсичне навантаження на ґрунт, а водночас і на рослину.

А чи можемо ми вплинути на зміну існуючого складу грибів у ґрунті і завдяки чому? Очевидно, для цього необхідно збільшити кількість антипатогенних мікроорганізмів, сапрофітів і підвищити їх біоактивність. Тобто, підібрати спеціальний склад мікроорганізмів і підсилити їх до існуючого консорціуму, при цьому слід врахувати, що окремо взятий вид мікроорганізмів в існуючому стабільному мікроконсорціумі може бути «вороже» сприйнятий аборигенами, або обмежений його активністю. Те ж саме відбувається, коли ми вносимо комплекс мікроорганізмів не пов'язаних між собою. Тож для регуляції видового складу зі збільшенням чисельності бажаних мікроорганізмів, їх потрібно вносити в заздалегідь створеному препараті у процесі компенсаційної ферментації. Це можливо на сучасному підприємстві з високими технологіями на кшталт виробничої і науково-лабораторної бази компанії «БТУ-Центр» за участі провідних вчених мікробіологів, що працюють у ньому.

Висококонцентровані комплексні препарати у своєму складі мають: целюлозорозкладаючі ферменти, інші біологічні активні речовини, мікроорганізми різних таксономічних груп, як то: азотфіксуючі, фосфоркаліємобілізуючі, фунгіцидні і целюлозоруйнівні і інші у споровій чи капсульованій формах з великим терміном придатності. Ці високоякісні біодеструктори не лише швидко розкладають поживні рештки та накопичують у ґрунті доступні елементи живлення рослин,

а й зберігають продуктивну вологу, покращують структуру ґрунту, пригнічують розвиток патогенів, зменшують кількість ґрунтових шкідників, оздоровлюють ґрунт, підвищують його родючість, що сприяє збільшенню урожайності с/г культур.

Хочу особливо наголосити на стійкості мікроорганізмів цих біодеструкторів та їх активну дію в умовах як низьких (+5°C) та і високих температур (+30°C), стабільність в умовах стресових факторів (посуха), дефіцитологи (Екостерн, Органік баланс). За рівних інших умов краще і швидше розкладаються добре подрібнені рештки (відрізками до 10 см), рівномірно розтрушені на поверхні ґрунту та оброблені біодеструкторами концентрацією 1-2 літра та 15-20 кг азотних добрив на 200 л води із заробленням у ґрунт (біодеструктор стерні Екостерн) чи без зароблення (Органік баланс) за технологій No-Till, Strip-Till.

Високу ефективність проявляють біодеструктори компанії «БТУ Центр» за всіх способів обробки ґрунту (глибока полицева оранка, глибокий безполіцевий обробіток та за мінімальною технологією). Виробничі випробування впливу деструктора Екостерн на розкладання соломи озимої пшениці протягом 90 днів та урожайність наступної культури сорго за різних способів обробки ґрунту (оранка, глибоке рихлення, мінімальна), показали наступні результати у порівнянні з контрольними, необробленими деструктором площами. Ступінь розкладання на контролі від 23 до 31% проти 49-69% оброблених деструктором.

Дослідами також встановлено, що оброблення рослинних рештків Екостерном зменшує кількість збудників патогенних грибів з 99 тис. на 1 г ґрунту на контролі до 7.6 тис. на 1 г ґрунту на оброблених площах. В той же час на оброблених площах збільшилась кількість грибів-антагоністів до 30.8 тис. на 1 г ґрунту проти 5.1 тис. на 1 г на контрольних площах. Урожайність сорго на площах, де деструктор не вносився, була в межах 5 т на 1 га, тоді як на оброблених площах вона досягала до 7 т/га.

Я навів приклад використання рештків озимої пшениці та схожа картина і з іншими с/г культурами. В рештках кукурудзи урожайністю 6 т/га залишається 7,8 т рослинних решток зі вмістом в них 58 кг азоту, 23 кг фосфору, 127 кг калію, сірка, магній, мікроелементи на сумму 6347 грн. В рештках соняшника масою 5,7 т при урожайності зерна 3 т/га вміст азоту складає 80 кг, фосфору - 40 кг, калію - 253 кг, кальцію - 87 кг та магнію - 34 кг. В перерахунку на вміст цієї кількості елементів в мінеральних добривах - це складає понад 6,5 тис. грн на гектарі.

Тож використовуйте природний дар з розумом і високою відповідальністю, пам'ятаючи слова Ю.Лібіха, що рано чи пізно виснаження поживних речовин настане, якщо ми не будемо правильно повертати ґрунту те, що з нього взято.

Наведу деякі лабораторні дослідження ґрунту на вміст грибів

Зміст варіанту	Всього, тис/г ґрунту	у т.ч.				Гриби-антагоністи		Токсино-утворювальні види грибів	
		Патогенні види		Сапротрофні види					
		тис/г ґрунту	%	тис/г ґрунту	%	тис/г ґрунту	%	тис/г ґрунту	%
Контроль	69,8	48,9	70,0	20,9	30	10,5	15	59,3	85
Екостерн (дослід)	62,5	3,5	5,6	59,0	94,4	10,4	16,7	17,4	27,8

Бережіть землю від виснаження та хвороб і вона віддасть вам високими та якісними врожайми, бо, як казав римський мудрець: «Земля завжди юна, завжди свіжа, завжди здатна бути родючою, якщо тільки вміти підтримувати її життя»

ГРЕЧКА – попелюшка на шляху до принцеси

Шановний читачу, я глибоко впевнений, що твердження, винесене в назву матеріалу, обов'язково збудеться. Причин тому кілька. І кожна з них сприяє все більшому інтересу до культури, яка не тільки перевірена часом, але і, як виявилось, їм затребувана на новому етапі суспільних запитів.

Перша причина. Тренд «здорова їжа» впевнено набирає популярності.

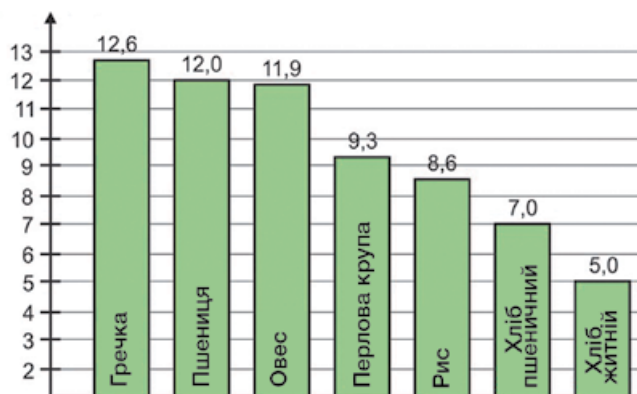
Друга причина. Мало хто з читачів звернув увагу на референдум, проведений в Швейцарії в 2016 році. На референдум було винесено одне питання – чи згодні громадяни Швейцарії, щоб кожному з них з бюджету країни щомісяця виплачувалася допомога в сумі 2000 швейцарських доларів (це трохи менше до 2000\$ США)?

Шановний читачу, зверніть увагу, пропонувалася виплата з бюджету, який наповнюється не за рахунок витрачання природних ресурсів, як в деяких арабських країнах, а з бюджету, який поповнюється за рахунок впровадження нових високотехнологічних технологій. Це перша ластівка. Саме так буде в країнах, що здійснюють сьогодні технологічний прорив. Матеріальне становище громадян цих країн дозволяє без надмірного навантаження на сімейний бюджет віддавати перевагу здоровим продуктам харчування, ціна яких на ринку вище за ціну звичайних продуктів.

Здорова їжа – активне довголіття. Гречка і продукти з неї легко і повноцінно відповідають цьому тренду. Гречка – це справжнє джерело корисних речовин. Ось тільки перерахування їх. З елементів це залізо, кальцій, калій, фосфор, йод, цинк, фтор, молібден, кобальт. З вітамінів – B1, B2, B9, ніацин (PP), вітамін E. Багата ця культура і необхідними людському організму кислотами: малеїнова, ліноленова, щавлева, яблучна, лимонна, фолієва. Тому, не дивно, що гречка має лікувальні властивості, сприяє активному довголіттю.

Гречка на столі – міцніше здоров'я. Ця культура використовується при варикозному розширенні вен, геморої, ревматичних захворюваннях, артриті і для профілактики склерозу. Високий вміст лецитину обумовлює її застосування при захворюваннях печінки, судинної і нервової систем. Вона здатна підвищувати рухову активність, нейрофізіологічний і розумовий тонус.

Частка білка

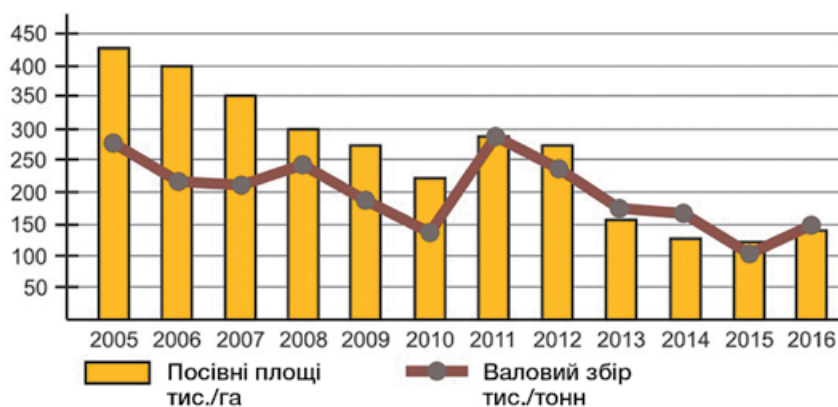
Мал. 1. Частка білка в різних культурах і продуктах

Гречка як крупа використовується для приготування каш, запіканок, пудингів, котлет, супів. Зерно гречки мелють на борошно і використовують для млинців, оладок, коржів, галушок. З сумішей гречаної і пшеничної муки отримують локшину, макаронні вироби, які характерні для японської та італійської кухні. У Франції традиційні бретонські млинці робляться з гречаної крупи.

За змістом лізину і метіоніну білок гречки перевершує всі круп'яні культури, для нього характерна висока засвоюваність – до 78%. Частка білка в зерні гречки показана на малюнку 1.

Вуглеводів в гречці порівняно мало, але вони довго засвоюються організмом. Завдяки цьому після прийому їжі з гречки можна відчувати себе ситим тривалий час. Досить важливо те, що при тривалому зберіганні гречана крупа не прогоркає і не пліснявіє.

Мал. 2. Динаміка вирощування гречки в Україні

«Невеселий» графік, але статистика незаперечна. Найпростіше пояснення – гречка не ринкова культура. Не ринкова тому, що у неї низька врожайність і на неї низький попит на світовому ринку. Крім того, слід зазначити низьку культуру споживання, а в окремих країнах вона взагалі відсутня. Тобто треба визнати, що традиція споживання гречки не має широкого поширення. Хоча гречка, як культура, яка використовується людиною в їжу, відома давно.

Гречка – найголовніша медоносна культура. Це зумовлено самою природою запилення цієї культури, яка запилюється перехресно. Квітки гречки дають багато нектару і пилку. При нормальному зволоженні з одного гектара гречки збір меду може становити 80-100 кг. Гречаний мед – один з найбільш високоякісних сортів меду. У нього дуже незвичайний аромат і смак, з цієї причини гречаний мед не переплутаєш з іншими видами меду.

На відміну від інших видів, гречаний мед складається з великої кількості білків і заліза, та й мінеральних речовин в ньому більше у порівнянні з іншими видами меду. Гречаний мед допомагає при багатьох захворюваннях, наприклад, при низькому гемоглобіні, недовір'ї та анемії. Крім того, гречаний мед – найкращий засіб при застуді, так як він природний антисептик.

Одним словом – чудо-культура. Але разом з тим, ми спостерігаємо, як світовий ринок на зернові та технічні культури витісняє гречку з полів України. Це добре видно з наведеного вище графіка (мал. 2).

Гречка вчора і сьогодні. В літературі наводяться свідчення, що в Північній Індії (Гімалаї) гречка активно використовувалася в землеробстві близько 2,5 тисяч років тому. Звідти гречка поширилася спочатку в Китай, потім, послідовно, в Середню Азію, Кавказ і, нарешті, в Європу і Африку. В Індії гречку називають чорним рисом, в інших країнах Сходу і Заходу – чорною пшеницею. Назва «гречка», можливо, пов'язана з греками, що жили на берегах Чорного моря, у яких і була запозичена ця культура.

Була версія, що поява гречки в Європі пов'язана з татаро-монгольською навалою, тобто завойовники принесли насіння цієї рослини. Але останні археологічні розкопки спростовують це твердження. Так, при розкопках в низинах Дону, які відносяться до I-II століть н.е., були знайдені залишки гречки. В археологічних розкопках на території України, що належать до X-XII ст. н.е., тобто задовго до вторгнення монголів в Європу, також знайдені сліди цієї культури. Сьогодні в дикуму вигляді гречка не зустрічається ніде, але вчені абсолютно впевнено стверджують, що вихідною дикумою формою цієї культури став широко поширений нині бур'ян – гречка татарська.

Сьогодні гречка вирощується в таких країнах, як Росія, Китай, Україна, Франція, Польща, Казахстан, США, Бразилія. На частку цих країн припадає не менше 95% світового виробництва. Практично вся вирощена гречка в країнах-виробниках йде на внутрішнє споживання. Величина імпорту від загального валового збору не перевищує 1,5%. З імпортерів необхідно відзначити Японію (60 тис. тонн на рік) і Францію (11 тис. тонн на рік). Те, що вся вироблена гречка реалізується на внутрішньому ринку, абсолютно зрозуміло.

Дієтологи стверджують, що необхідна частка гречаної крупы в раціоні харчування людини приблизно 7 кг/рік (системне споживання не рідше одного разу в тиждень). За такої норми, з урахуванням виходу ядриці при обрешенні гречки, її необхідно вирощувати на одну людину не менше 10 кг. Ось і виходить, що в Україні тільки внутрішнє споживання вимагає виробництва не менше 300 тис. тонн на рік.

А по факту за останні чотири роки (2013-2016 рр.) середньорічний валовий збір гречки становив менше половини від необхідного (~ 140 тис. тонн). Але на сьогодні є всі передумови до зростання попиту на екологічно чисту гречку в країнах Європи, і тільки це може стати мотивацією для українського фермера, але про це мова піде далі.

Без будь-якої симпатії до колишнього колгоспного ладу з його трудовими, не можна не сказати, що в ті, нині засуджувані часи, гречкою української селекції засівалися регіони Ставропілля, Алтайського краю, Брянської області та ін. Але навіть радянська планова система не дозволяла усунути дефіцит гречки. Гречка розподілялася по санаторно-курортним закладам, військовим та іншим закритим організаціям.

Нині ринок. І, крім розмов про користь гречки, потрібні ринкові мотивації для зростання виробництва гречки. Це, перш за все, підвищення рентабельності при товарному її виробництві та розширення виробництва екологічно чистої гречки для поставки її в країни Європи. Всі підстави для цього є.

З повагою,
к.т.н., доцент Фадєєв Л.В.

ПРОДОВЖЕННЯ В НАСТУПНОМУ НОМЕРІ

Сильне насіння - насіння XXI століття (щадна пофракційна технологія Фадєєва)

Через оцінювання насіння за лабораторною схожістю на ринок потрапляє насіння, частина якого у полі не проростає. Ми впроваджуємо технологію, що дозволяє виділяти з посівного матеріалу тільки **сильне насіння**.

Завдяки:

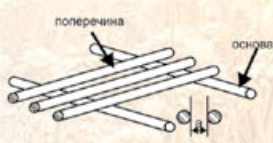
- Повній відсутності як макро-, так і мікротравмування;
- Суворому калібруванню насіння на фракції за розмірами й формою на ситах і решетах, що ми запатентували;
- Точному виділенню **сильного (важкого) насіння** з кожної фракції на пневмовибростволі;
- Передпосівній обробці насіння одночасно інокулянтном і хімпрепаратом із різних місткостей;

Сильне насіння - це точний висів у розмірності шт., кг/га, сильні сходи, рівномірність розвитку, економія на хімпрепаратах, висока продуктивність.

Щадна пофракційна технологія виробництва **сильного насіння** – технологія XXI ст., оскільки відповідає глобальній меті – підвищенню ефективності використання землі без зниження її родючості.

Сито Фадєєва

Решето Фадєєва

ТОВ «Завод «Фадєєв Агро»
Україна, м.Харків, вул.Армійська, 46/23
тел.: (057) 780-91-13
тел.: (050) 157-57-40 (098) 892-55-59
E-mail: fadeevagro@ukr.net
www.fadeevagro.com

СПЕЦІАЛІЗОВАНА
ВИСТАВКОВА
ЕКСПОЗИЦІЯ

БІЗНЕС-ФОРУМ
AGROEnergyDAY

29 - 31 жовтня | 2019

Другий міжнародний експофорум біоенергетичних технологій
та альтернативної енергетики в агробізнесі

AGROEnergyDAY

Експофорум відбудеться в рамках міжнародної виставки «АгроКомплекс 2019», яка буде потужним майданчиком для просування «зелених» енергетичних технологій, як окремої підгалузі в агробізнесі, та широкого залучення цільової аудиторії.

На «АгроКомплекс 2019» очікується:

18 000 фахівців
агробізнесу

понад **400**
компаній-експонентів

до **15**
країн-учасниць

понад **30**
ділових заходів

національна
експозиція
Німеччини

30 000 м²
виставкової
площі

ТЕМАТИЧНІ РОЗДІЛИ

АЛЬТЕРНАТИВНА ЕНЕРГЕТИКА:

- сонячні електростанції «під ключ» (автономні, мережеві, гібридні);
- сонячні фотоелементи, модулі, матеріали та інші комплектуючі;
- системи зберігання сонячної енергії, інвертори;
- системи альтернативного теплопостачання (колектори, теплові насоси та ін.);
- автоматизація та програмне забезпечення (системи моніторингу, контролю та управління);
- обладнання та технології для вітроенергетичних комплексів;
- обладнання та устаткування для геліоенергетики.

БІОЕНЕРГЕТИЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ:

- біогазові комплекси: технології, обладнання, сировина;
- рідке біопаливо: технології, обладнання, сировина;
- тверде біопаливо: комплекси для виробництва пелет та брикетів з біомаси;
- когенераційне та котельне обладнання;
- енергетичні культури: технології вирощування, техніка, обладнання та посадковий матеріал.

КОНСАЛТІНГОВІ, БАНКІВСЬКІ ТА ФІНАНСОВІ ПОСЛУГИ

📍 МВЦ, Київ

ОРГАНІЗАТОР:
+380 44 461 9368
agro@kmya.kiev.ua

ЗА ПІДТРИМКИ:

Міністерство
аграрної політики
та продовольства
України

www.agroenergyday.kiev.ua

Добрива з пестицидами на озимих

ЯК ОПТИМАЛЬНЕ ЖИВЛЕННЯ ТА ЗАХИСТ ВОСЕНИ ФОРМУЮТЬ УРОЖАЙНІСТЬ НАВЕСНІ

Початок осінньої посівної кампанії вимагає оптимізації багатьох технологічних процесів, зокрема, і розуміння особливостей у внесенні бакових сумішей. Мова йде про внесення пестицидів одночасно з мінеральними добривами перед або під час сівби озимих зернових культур. Частіше за все це стосується саме пшениці, котра має значну кількість проблем під час перших фаз розвитку посівів культури. Особливо це стосується саме проростання та появи 2-3 листків рослини, коли бур'яни та шкочинні організми можуть суттєво вплинути на її розвиток. То як краще вносити добрива і пестициди? Класичним способом чи в бакових сумішах? Спробуємо з'ясувати в експертів галузі та досвідчених фахівців.

ПОТРЕБА В ОСНОВНИХ ЕЛЕМЕНТАХ

Результати багатьох практичних дослідів, що проводяться українськими агрокомпаніями спільно з науковцями, засвідчили, що найкращий ефект дає комплексне забезпечення потреб озимої пшениці усіма елементами живлення. Наступна урожайність зерна залежить від лімітуючого фактора, тобто від того елемента, якого менше всього в ґрунті, причому у доступному для використання посівами вигляді. Відповідно має бути правильне співвідношення азоту, фосфору і калію, щоб не зменшувати продуктивності рослин, запобігати ураженню хворобами, зниженню якості зерна та інше. Нагадаємо, що за традиційними рекомендаціями спеціалістів, співвідношення азоту, фосфору і калію має складати 1:1:1. Але дослідження останніх років, а також практика вирощування озимої пшениці за інтенсивною технологією засвідчили, що для отримання максимального врожаю зерна високої якості, при високих нормах внесення добрив, необхідно переважання азоту. Потреба у внесенні його підвищених норм обумовлюється високим виносом з ґрунту. Так, відповідно до результатів досліджень Миронівського інституту пшениці, найкращим співвідношенням елементів живлення N:P:K є 1,5:1:1.

Загалом мінеральні добрива вносять під основний обробіток восени, оптимальним вважається внесення в рядки при посіві. Повну норму фосфорних і калійних добрив краще застосовувати під основний обробіток. Наприклад, якщо господарство працює за класичною технологією, то краще вносити добрива під оранку, бо тоді вони перемішуються з шаром ґрунту на глибину оранки 5-25 см. Глибоке перемішування добрив сприяє кращому розвитку кореневої системи, проникненню її на велику глибину в початкових фазах росту і підвищенню зимостійкості. При цьому важливо, що куціння посівів пшениці відбувається на початкових фазах росту, коли її коренева система ще малорозвинена. Тому за відносно невисоких температур повітря, тобто в умовах, коли засвоєння поживних речовин ще є незначним, важливо застосовувати основне добриво.

КУДИ ТА ЯК ВНОСИТИ

Якщо застосовується мінімальна технологія обробітку ґрунту, то під передпосівний обробіток добрива вносять у верхній шар. Після їх внесення культиватором і боронами 50-80% гранул залишається в шарі ґрунту 0-2 см, а 81-100% – в шарі 0-6 см. Якщо господарство використовує культивування в два сліди 75%, то частина внесеної кількості добрив може залишатися в шарі 0-4 см, що сильно зменшує ефект від них. А при нестачі вологи їх віддача дорівнює нулю внаслідок пересихання верхнього шару ґрунту.

Коли використовується класична технологія обробітку ґрунту, то за внесення $P_{90-120}K_{90-120}$ під оранку насіння пшениці буде забезпечене фосфором і калієм протягом наступної вегетації. Відповідно, немає необхідності вносити мінеральні добрива в рядки під час сівби. Гранули добрив, що розміщуються поруч з висіяним насінням, розчиняючись, підвищують концентрацію ґрунтового розчину і можуть навіть на 3-6% зменшити їхню польову схожість.

Водночас підкреслимо, що озима пшениця негативно реагує на осінню нестачу фосфору. Тому тільки внесення фосфору і калію в цей період дає можливість отримати рослини з розвинутою кореневою системою. Ці посіви пшениці «закладають» високий потенціал майбутньої врожайності, краще використовують азот з весняних підкормок.

НОРМИ ВНЕСЕННЯ МІНДОБРИВ

Для різних агрокліматичних зон України застосовують неоднакові норми внесення добрив. Так, у Лісостепу на світло-сірих опідзолених ґрунтах звично вносити по 50-60 кг/га діючої речовини азоту, фосфору і калію. Але з впровадженням сучасних технологій, норми внесення добрив значно підвищилися. Для використання потенціалу високопродуктивних сортів озимої пшениці за інтенсивною технологією рекомендується заробляти у ґрунт по 90-120 кг/га діючої речовини кожного елемента. Узагальнюючи дані науковців і досвід господарств, можна говорити про орієнтовні норми внесення мінеральних добрив в межах $N_{60}P_{40}K_{60} - N_{200}P_{100}K_{140}$ у залежності від ґрунтових умов і попередників.

Ці норми необхідно уточнювати в кожному конкретному випадку, враховуючи особливості технології, метеорологічні умови року й дані діагностики. У тому ж Степу на чорноземах високий приріст врожаю отримують від азотних добрив, причому фосфорні і калійні добрива в цій зоні менш ефективні.

Якщо вести мову про важкі глинисті і суглинні ґрунти, то вимивання азоту на них за межі кореневого шару не виявлено. Азот рухається та може переміщатися в більш глибокі шари ґрунту. Тому в Степу краще вносити його саме в осінній період, що, за даними багатьох дослідників, є більш ефективним ніж весняне. При пересиханні верхнього шару ґрунту підживлення рекомендується проводити прикореневим способом.

Також наголосимо, що восени на бідних ґрунтах і після гірших попередників вносять не більше N_{30} . За таких умов внесення азоту дозволяє краще розвиватися пшениці восени, внаслідок чого відбувається формування більшої кількості пластичних речовин, підвищується зимостійкість.

БАКОВІ СУМІШІ ВОСЕНИ

Серед рекомендованих до внесення восени на пшениці препаратів відзначимо, що за безпеки переростання можна обробити сходи препаратом типу трінексапак-етил 250 г/л у фазі куціння. Це сприяє збільшенню обсягу кореневої системи і поліпшенню перезимівлі, а також запобігає переростання посівів ранніх строків сівби. Така обробка значно сповільнить ріст рослин, підвищить їх зимостійкість. Також можливе внесення при великій засміченості бур'янами будь-яких сучасних гербіцидів: 2,4 Д (0,6-0,8 кг/га д.р. аміної солі), Діален (2,5 кг/га), Базагран (3-4 кг/га), Лонтрел (0,3 кг/га) тощо. Для захисту від борошнистої роси в фазу куціння посіви обприскують фунгіцидами. При цьому наголосимо, що не виявлено якихось негативних впливів на бакові суміші та на рослини, в кінцевому рахунку.

Юрій Петровенко

Збиральна вологість та особливості збирання врожаю насінницьких і товарних посівів кукурудзи

Низька збиральна вологість зерна є запорукою високоєфективного та прибуткового вирощування кукурудзи на даному етапі розвитку рослинницької галузі. Технологічними заходами вдається не тільки підвищувати рівень врожайності кукурудзи, а і формувати низькі показники збиральної вологості зерна, що істотно підвищує чистий прибуток та рівень рентабельності. Визначення чіткої реакції генотипів кукурудзи на чинники середовища, що пов'язані з густотою стояння та іншими технологічними заходами, необхідне також в плані розробки і впровадження оптимальних та ресурсозберігаючих технологій вирощування, які обов'язково повинні включати і варіанти оптимізації відповідності гібриду рекомендованим умовам вирощування.

Збиральна вологість зерна гібридів кукурудзи має чітко визначені особливості прояву залежно від групи стиглості гібриду, а також від особливостей генотипового прояву темпів вологовіддачі при дозріванні. Для розробки технологій вирощування кукурудзи в умовах Південного Степу України необхідно враховувати особливості генотипо-середовищної реакції гібриду на хід температурного режиму у період наливу зерна та дозрівання, і коригувати забезпечення технічних вимог вибором необхідного гібриду та удосконалення агротехніки вирощування.

Доцільність виконання цього завдання полягає в можливості значної економії енергоресурсів на досушування зерна, більш ранньому комбайновому збиранню, своєчасній підготовці ґрунту під наступні культури у сівозміні, а також підвищенню якості насіння на ділянках гібридизації. Наприклад, низька збиральна вологість зерна у першу чергу визначається довжиною вегетаційного періоду (ФАО 150-300), і фактор ранньостиглості є домінуючим.

Таблиця 1. Вплив доз мінеральних добрив та густоти стояння рослин на збиральну вологість зерна гібрида кукурудзи Скадовський та його батьківських форм (середнє за 2016-2018 рр.)

Гібрид, лінія (фактор А)	Густота стояння рослин, тис./га (фактор В)	Вологість зерна за різних норм добрив, % (фактор С)				
		без добрив	N ₆₀ P ₆₀	N ₁₂₀ P ₁₂₀	Середнє за В	Середнє за А
Скадовський	80	17,3	16,7	16,7	16,9	17,2
	90	17,3	16,7	17,5	17,2	
	100	17,6	17,4	17,5	17,5	
материнська форма	80	17,1	16,6	16,6	16,8	17,0
	90	17,3	16,7	17,3	17,1	
	100	17,1	17,2	17,4	17,2	
батьківська форма	80	19,1	18,7	19,3	19,1	20,5
	90	20,3	20,3	20,4	20,3	
	100	21,3	22,5	22,5	22,1	

НІР_{0,5} % для гібриду Скадовський: А – 0,32-0,45; В – 0,28-0,39; С – 0,55-0,77; для батьківських форм: А – 0,33-0,43; В – 0,46-0,60; С – 0,39-0,52;

Таблиця 2. Збиральна вологість зерна гібриду кукурудзи Скадовський та його батьківських форм залежно від вологозабезпеченості років, %

Гібрид, лінія (фактор А)	Роки (фактор В)			
	2016 (середній)	2017 (сухий)	2018 (середньо-сухий)	Середнє за фактором А
Скадовський	22,8	13,4	15,7	17,3
материнська форма	22,8	13,1	15,5	17,1
батьківська форма	25,8	16,5	18,2	20,2
Середнє за фактором В	23,8	14,3	16,5	18,2
HIP _{0,5} % фактор А – 0,27; В – 0,27; взаємодія АВ – 0,46				

Проте, ранньостиглі гібриди, які були створені для північних регіонів України, не в повній мірі відповідають ряду вимог зони зрошення південного Степу. По-перше, вони зовсім не стійкі до повітряної посухи та підвищених температур повітря; по-друге, маючи швидкі темпи розвитку у початковій фазі вегетації, ці гібриди повільно віддають вологу при дозріванні і не кожного року встигають досягти збиральних кондицій до початку осінніх холодів; по-третє, вони недостатньо стійкі до стеблового вилягання та пухирчастої сажки.

Нашими дослідженнями було встановлено, що на збиральну вологість зерна гібриду Скадовський, а також його батьківських форм, дози мінеральних добрив мають мінімальний вплив (табл. 1).

В середньому по варіантам доз добрив різниця була не істотною і не перевищувала 0,3%, як у гібриду, так і у батьківських компонентів. Проте, за густоти стояння гібриду Скадовський 80 тис. рослин/га, 90 та 100 тис./га у материнської лінії і 80-100 тис. рослин на га у батьківської лінії, різниця між варіантами доз добрив була істотною. Це вказує на значну взаємодію факторів і необхідність вибору оптимального, що сприятиме розкриттю дії інших агротехнічних заходів. Найменша збиральна вологість гібридів була викликана дозами добрив N₆₀P₆₀ та N₁₂₀P₁₂₀. На батьківську лінію дози добрив практично не впливали, проте найменша збиральна вологість була зафіксована при густоті стояння 80 тис./га та дозі добрива N₆₀P₆₀.

Густота стояння рослин більш дієво змінювала збиральну вологість зерна. Для гібридів ця ознака була мінімальною і статистично доказовою за густоти 80 тис./га та норми добрива N₁₂₀P₁₂₀. Для лінії суттєве зниження вологості зерна спостерігалось при зменшенні густоти стояння до 80 тис./га. Це свідчить про особливості генотип-середовищної взаємодії і про необхідність вивчення особливостей впливу агротехнічних заходів на кожний окремий генотип кукурудзи. Найбільша суттєва різниця за збиральною вологістю зерна спостерігалась залежно від генотипу. Відмінність перевищувала 3%, що вказує на переважне значення генотипу при формуванні даної ознаки.

Проте, вивчення впливу генотипу та погодних умов року на збиральну вологість зерна гібриду Скадовський та його батьківських форм показало, що, незважаючи на досить значний та статистично доказовий вплив генотипу у кожний окремий рік досліджень, все ж таки, значно більший внесок здійснюють погодні умови року (табл. 2).

Незважаючи на оптимальний режим зрошення, збиральна вологість зерна в окремі роки змінювалась майже на 10%. Таке явище склалось завдяки досить значним відмінностям погоди у період дозрівання зерна (серпень-вересень) і не залежало від режиму зрошення культури. І хоч на рівень врожайності погодні умови не спричинили таких різких коректив, все ж, для планування витрат на післязбиральне досушування насіння гібридів необхідно ретельно готуватись і вносити необхідні додаткові резервні технологічні заходи у зв'язку з переважним впливом погодних умов на збиральну вологість зерна.

З метою отримання високоякісного насіння кукурудзи слід прораховувати особливості технологічних заходів по комплексу збиральних робіт на ділянках гібридизації, які наводяться нижче.

Одразу після закінчення цвітіння рядки батьківської форми рекомендується викошувати навісною косаркою-подрібнювачем КІР-1,2. Викосування батьківської форми має наступні переваги:

- істотно полегшує процес збирання материнської форми;
- сприяє підвищенню врожаю насіння на 10-15% (за рахунок створення крайового ефекту на рядках, суміжних з викошеними рядками батьківської форми);
- прискорює дозрівання на 3-5 днів (за рахунок кращого продування посівів).

Збирання на насіння можна починати при настанні повної фізіологічної спілості зерна материнської лінії. У цей момент вологість зерна становить 35-39%. З огляду на те, що під час штучного сушіння для зниження вологості тонн качанів усього на один відсоток витрачається 2-8 кг дизельного палива, зрозуміле бажання провести збирання при як можна меншій вологості. Слід підкреслити, що тут важливо знайти вдалий компроміс, оскільки при збиранні пересохлих качанів можливі втрати врожаю внаслідок самообрушу. Вологість зерна, при якій виникає загроза обсіпання насіння, для різних ліній різна, тому при придбанні насіння коректно поставити запитання про те, при якій вологості зерна материнської форми краще починати збирання качанів.

У випадку загрози заморозків або різкого похолодання припустимо починати збирання насіння при більш високій вологості (до 45%). Але, плануючи збирання сирих качанів, потрібно пам'ятати про те, що:

- сирі качани можуть сильніше травмуватися під дією робочих органів комбайнів;
- якість очищення качанів буде свідомо низькою, тому необхідно потурбуватися про негайне ручне доочищення;
- неочищені сирі качани можуть зберігатися в буртах лише в термін не більше однієї доби.

Якщо батьківська форма була викошена після закінчення цвітіння, то проблем з організацією збирання не виникає: качани на рядках материнської форми збираються комбайнами КСКУ-6 (Херсонець-200), ККП-3 (Херсонець-9), ККП-2С тощо.

Якщо такого викошування не проводилося, необхідно задіяти як мінімум два збиральних агрегати: для збирання материнської лінії (тільки в качанах) і для збирання батьківської (у будь-якому виді). Якщо кількість кукурудзозбиральних комбайнів лімітує темпи збиральних робіт, батьківську форму можна скошувати за допомогою зернових комбайнів в агрегаті з приставками типу ППК-4 і навіть силосозбиральною технікою.

Перед початком збирання необхідно ретельно вичистити комбайни й транспортні візки для того, щоб у насіннєві партії не потрапили випадкові качани.

Прокоси варто робити по рядках батьківської форми (зменшити втрати насіння). Качани, зібрані в результаті прокосів або обкосів по периметру, на насіннєві цілі не використовуються і з качанами материнської форми не змішуються.

Качани, які за різними причинами опинилися на землі, на насіннєві цілі не використовуються й з кондиційними качанами материнської форми не змішуються. Не допускається почергове збирання материнської й батьківської форм одним збиральним агрегатом, а також почергове транспортування качанів одним транспортним засобом.

Посіви з низькою густотою стояння, невеликі ділянки гібридизації, при невисокому рівні врожайності доцільно збирати вручну. Це знижує втрати пального та інших агро-ресурсів, попереджає втрати дорогого насіннєвого матеріалу, включаючи самообруш, зменшує травмування й відхід качанів.

Качани материнських рослин доставляються на тік, де негайно слід проводити їх післязбиральну доробку. Качани, зерно, або зерностеблова маса з батьківських рослин використовуються за різним призначенням, крім насіннєвих цілей.

Якщо виникають затримки з перебиранням качанів на току, а погодні умови не кваліють зі збиранням, краще залишити качани на корені рослин, ніж зберігати їх не перебраними в буртах більше доби, коли виникають процеси самозігрівання, проявляються пліснявіння та інші хвороби й знижується, а іноді зовсім втрачається, схожість насіння та енергія проростання.

РАІСА ВОЖЕГОВА,

доктор сільськогосподарських наук, професор, член-кореспондент НААН

ТЕТЯНА МАРЧЕНКО,

кандидат сільськогосподарських наук, старший науковий співробітник

ОЛЕСЯ ДРОБІТ,

кандидат сільськогосподарських наук,

Інститут зрошуваного землеробства НААН, м. Херсон

УКАБ АГРОТЕХНОЛОГІЇ

УЧАСТЬ БЕЗКОШТОВНА
РЕЄСТРАЦІЯ ОБОВ'ЯЗКОВА

- Демонстрація 30+ агрегатів
- Демонстраційні ділянки посіву кукурудзи
- Масштабна виставкова зона
- Нагородження переможців премії Агро Champions

ucabagtech.com
(068) 802 79 74

 14 серпня

ВИПРОБУВАННЯ
НОВІТНІХ АГРОТЕХНОЛОГІЙ
У ПОЛЬОВИХ УМОВАХ

с. Велика Олександрівка, Київська обл.

УРОЖАЙ В П'ЯТЬ ТОНН

Правила вирощування
озимого ріпаку від
«Агрофірми Колос»

Пропонуємо вам ознайомитися з високоврожайною технологією вирощування озимого ріпаку на прикладі практичного досвіду ТОВ «Агрофірма Колос», землі якої знаходяться у Київській області. Основні підходи та агроприйоми, які дозволяють стабільно отримувати якісний результат, можуть бути корисними для агровиробників багатьох регіонів України. Встановлено, що близько 70-80% успіху у вирощуванні ріпаку озимого закладається в літньо-осінній період. Ця культура досить вибаглива до попередників, тому кращими для неї є чисті та добре угноєні зайняті пари. Щоправда, ці попередники, як правило, відводяться під озимі зернові.

ГОТУЄМО ҐРУНТ

А основними попередниками ріпаку у виробничих умовах є озимі та ярі зернові (пшениця, жито, ячмінь та тритикале). Загалом, основні вимоги до попередників при вирощуванні ріпаку озимого наступні:

- завчасно звільнити поле (не пізніше як за 40-50 днів до сівби ріпаку);
- залишити поле чистим від бур'янів та насіння попередньої культури (падалиця);
- не виносити надмірної кількості поживних речовин, доступної вологи і не руйнувати структуру ґрунту.

Не рекомендується висівати ріпак після гірчиці, редьки олійної, капусти та інших культур з родини капустяних, а також після високопродуктивних просяних культур.

Основний обробіток ґрунту слід розпочинати в день збирання попередника – озимих або ярих зернових (перша половина липня). Ці культури після себе лишають рослинні рештки, значну частину половини та соломи, а також насіння основної культури, яке інтенсивно проростає у посівах ріпаку.

В таких умовах виправдовує себе застосування біодеструктора стерні у нормі 1,0-1,5 л/га і внесення

мінеральних азотних добрив з розрахунку 15 кг д.р. на 1 т рослинних решток. До складу біодеструктора входять, як правило, активні ґрунтові мікроорганізми, фосформобілізуючі та азотфіксуючі бактерії, молочнокислі бактерії, антагоністи патогенів, ендоефітні мікроорганізми, продуценти целюлози та інші ферменти. Дія біодеструктора спрямована на прискорення розкладу стерні, соломи та органічних добрив у доступні форми елементів живлення, прискорення проростання падалиці і насіння бур'янів.

Одночасно з внесенням біодеструктора та мінеральних добрив проводять обробіток ґрунту дисковими знаряддями на глибину 8-10 см. Після масового проростання насіння бур'янів і падалиці проводять оранку на глибину 22-25 см (не пізніше як за місяць до сівби). Головне завдання оранки в технології вирощування ріпаку озимого:

- створити оптимальну будову орного шару ґрунту і відповідний структурний стан для ефективного регулювання водного, повітряного, теплового і поживного режимів;
- заробити в ґрунт добрива, післяживні рештки й насіння попередньої культури (падалиця);
- створити умови для розкладу органічної речовини й нагромадження поживних речовин у доступній формі для культурних рослин;
- очистити ґрунт від насіння бур'янів, падалиці, збудників хвороб та шкідників;
- створити умови для рівномірної заробки насіння ріпаку озимого на оптимальну глибину та отримання дружніх сходів.

ПРОТРУЮВАННЯ ТА ЗАХИСТ

Після проведення оранки до сівби культури ґрунт утримують у стані напівпару. Проте, часто у технології вирощування ріпаку озимого оранку замінюють поверхневим (6-8 см) або мілким (10-12 см) обробітком. Слід нагадати, що такий обробіток вимагає ретельного захисту культури від бур'янів та сходів падалиці. Отже доцільно перед сівбою ріпаку озимого внести ґрунтові гербіциди, наприклад, Бутізан у нормі 1,75-2,5 л/га, Дуал 1,6 л/га. Хороші результати отримані також при внесенні Трефлану у нормі 2,0 л/га.

Ріпак озимий слід сіяти високоякісним насінням високих репродукцій з лабораторною схожістю не нижче 90%.

На ринку України нині переважно присутні гібриди, які значно продуктивніші та вимогливіші до умов вирощування, порівняно з сортами ріпаку озимого. Насіння ріпаку дрібне (маса 1000 насінин 5-6 г), при сівбі воно потребує неглибокого загортання: на легких та середніх за механічним складом ґрунтах у межах 2,5-3,0 см, важких – 1,5-2,0 см.

Сіяти насіння ріпаку глибше 3,5-4,0 см не рекомендується. Строки сівби ріпаку озимого слід вибирати з таким розрахунком, щоб до початку зими рослини сформували 8-10 розеткових листків, висота точки росту знаходилася не вище 1,0-1,5 см над поверхнею ґрунту, стрижневий корінь проникав у ґрунт на глибину 50-70 см, діаметр кореневої шийки становив би 8-12 мм. Для цього слід забезпечити оптимальну будову орного шару ґрунту (краще створює оранка, ніж поверхневий або мілкий обробіток) і оптимальні строки сівби: північні та західні області – 15-25 серпня; центральні – 20-30 серпня; східні – 25 серпня – 5 вересня; південні – 10-20 вересня. Проте, на місцях строки сівби корегуються наявністю доступної вологи у ґрунті.

При цьому слід розуміти, що запізнення із сівбою веде до скорочення вегетаційного періоду в осінній період. А це погіршує ріст і розвиток культурних рослин і, як наслідок, веде до поганої перезимівлі рослин.

Обов'язковим технологічним заходом є протруєння насіння.

Кращі результати отримані при застосуванні суміші препаратів: Нупрід 600, к.с., 3,5 л/т + Фунабен Т 40 5,5 л/т + Марс У, 0,3 л/т. Протруєння слід проводити за 3-4 дні до сівби, а в день сівби обробити насіння біопрепаратом Альбобактерин. В день сівби проводять передпосівну культивування на глибину загортання насіння (3-4 см) Компактомат FARMET K600, що створює оптимальний гранулометричний стан, будову орного шару та вирівнює поверхню поля. Сівбу здійснювали сівалкою CASSE NO-TILL – 5400 soybean special з міжряддям 38 см, нормою висіву 3,5-4 кг/га, що забезпечує густоту 700-800 тис. шт./га.

ТОНКОЩІ ДОГЛЯДУ ТА ЖИВЛЕННЯ

Одним з відповідальних періодів у технології вирощування ріпаку озимого є догляд за посівами, особливо в осінній період. У фазі 2-4 листків в господарстві вносили фунгіцид Фолікур, 0,5 л/га, з одночасним підживленням Бороплюс, 1,0 л/га + сульфат амонію 3,5 кг/га + карбамід 4,0 кг/га + Mg 500 г/га + Zn 400 г/га + Mn 200 г/га + Cu 60 г/га + B 50 г/га та амоній молібденовий 20 г/га. Таке позакореневе підживлення дає хороший розвиток культури та уповільнює її ріст.

У фазі 5-6 листків посіви ріпаку озимого обробляють інсектицидами – Актара 100 г/га у суміші з Бі-58 0,8 л/га, що захищає рослини від комплексу осінніх шкідників. Такий набір технологічних заходів у осінній період наблизив розвиток культури до оптимальних параметрів (фото 1 і 2) і сформував густоту стояння у межах 600-650 тис. шт./га.

Після виходу із зими по мерзлоталому ґрунту проводиться підживлення сульфат амонієм у нормі 100 кг/га д.р., а через 4-5 днів вноситься по 100 кг/га д.р. карбаміду. При відновленні вегетації (на початку квітня) посіви підживлюємо аміачною селітрою у нормі 100 кг/га д.р.

Весняне підживлення культурних рослин азотними добривами з різним механізмом дії (амонійний, амідний, аміачно-нітратний) сприяє інтенсивному відновленню вегетації й формуванню потужної асиміляційної поверхні.

У період інтенсивного росту (третя декада квітня) посіви обробляємо комплексом препаратів – інсектицид Нурел Д 1,0 л/га, фунгіцид Фолікур 0,9 л/га з одночасним підживленням: сульфат амоній 10 кг/га + карбамід 15 кг/га. У фазі гілкування ріпаку (кінець квітня – початок травня) посіви обробляємо фунгіцидом Тілмор 1,0 л/га у суміші з інсектицидом Карате Зеон 150 г/га + КАС 20 кг/га. Завершується догляд за посівами внесенням у фазі бутонізації – поява першої квітки у рослин фунгіциду Фолікур 0,6 г/га + фунгіцид Дерозал, 0,5 л/га та інсектициду Каліпсо 150 г/га (авіаобприскування). З метою уникнення втрат врожаю у період дозрівання стручків посіви обробляємо стікерами або плівкоутворювачами (еластик 0,8-1,0 л/га або Нью-Фіlm 17 0,7-1,0 л/га).

Запропонована технологія вирощування ріпаку озимого забезпечує урожайність на рівні 4-5 т/га у регіонах центрального, південного Лісостепу, а також у зоні північного Степу.

Сергій Іваненко

ВЕЛИКА ЗАГРОЗА від МАЛИХ КОМАХ

ЧОМУ УКРАЇНСЬКІ АГРАРІЇ
ПОТЕРПАЮТЬ ВІД НАВАЛИ
ШКІДНИКІВ?

Цього року аграрії всі зусилля направляють на захист посівів. Їм загрожує то негода, то відсутність вологи... І не лише вони. Сільгоспвиробники зізнаються, що цього літа зіштовхнулися зі справжнім нашествям паразитів та шкідників, причому до недавнього часу невідомих чи маловідомих в Україні. Всьому виною дорожнеча інсектицидів та глобальне потепління, яке стало причиною нової навали комах-шкідників.

Економія на обробці посівів навесні призводить до значних втрат врожаю влітку, тим паче що в останні роки аграрії зіштовхуються з новими видами комах, які раніше проживали в більш теплих широтах, тому традиційні методи боротьби для них неефективні. За даними експертів, аграрії останніми роками щорічно втрачають до 10-20% врожаю внаслідок поширення шкідників. В окремих випадках втрачають становити і значно більше.

Але зокрема, через діяльність Державної митної служби, яка часто блокує імпорту хімічних препаратів, вартість інсектицидів суттєво зросла. Цим користуються китайські імпортери, які намагаються витіснити європейські препарати за допомогою демпінгу, пропонуючи дешеві продукти. Вони далеко не завжди допомагають боротися зі шкідниками, але отруюють підземні води, рослини та спричиняють загибель корисних комах. Цього року, як і минулого, спостерігається масова загибель бджіл, яка здебільшого викликана використанням фермерами китайських пестицидів. Через загибель бджіл страждає місцева флора, в тому числі садові господарства, які також залежать від запилювання бджіл. Ну а найбільше страждають виробники меду.

НОВИЙ КЛІМАТ – НОВІ ШКІДНИКИ

Ситуацію ускладнює також слабкий фітосанітарний контроль міжнародних перевезень, внаслідок чого на автомобілях, потягах та літаках до нас завітали не кращі представники європейських, азійських та американських комах. Вони полюбили не лише Південь, але й Північ та Захід країни, які до недавнього часу були не так сильно вражені навалами шкідників.

За даними місцевої влади, Рівненську область атакує карантинний шкідник – американський метелик. «В області цей шкідник з'явився в 2017 році. Швидше за все він потрапив з півдня під час перевезення сільськогосподарської продукції та промислових вантажів. З огляду на кліматичні зміни, в області склалися сприятливі умови для розмноження», – заявили у фітосанітарній службі області під час спеціальної наради в ОДА. За словами фахівців, гусениці шкідника об'їдають листя на деревах, утворюють гнізда, обплітаючи гілки павутиною. Внаслідок цього знижується врожайність плодових культур або дерева повністю гинуть.

Водночас, посіви цукрових буряків на заході України активно заселяє бурякова листкова попелиця. Як стверджують спеціалісти обласного фітосанітарного управління, при масовому заселенні плодово-декоративних насаджень шкідник може привести не лише до повної втрати врожаю, а й до загибелі дерев. До того ж, під час контакту з гусеницями можуть виникнути алергічні реакції у людей.

«Не слід нехтувати потенційною небезпекою і при виявленні павутинних гнізд гусениць необхідно з відповідальністю ставитися до проведення знищувальних заходів, зокрема, зрізування гілок з гніздами та подальшого їх спалювання. Застосування хімічних і біологічних препаратів можливе за дотримання вимог Державних санітарних правил – за межами населених пунктів, спортивних майданчиків, лікувально-профілактичних установ та підприємств харчової промисловості», – зазначається в повідомленні управління.

Наразі осередки карантинних захворювань зафіксовано у семи областях України. Основну загрозу плодовим культурам несе вищезгаданий американський білий метелик, який стрімко розповсюджується по областях.

У Запорізькій області лютує гусениця сонцевика будякового або ріпейниці, яка зараз вже пошкодила 60-83% рослин соняшнику. Загалом, у степових областях сонцевиком пошкоджено 2-25% рослин. В західних областях гусеницями були пошкоджені 5-16% рослин сої, вибірково у Волинській та Львівській області шкідником уражено 20-30% рослин. У Чернівецькій області ріпейниця пошкодила в середньому 55% рослин сої. За даними біологів, масовий зліт метелика сонцевика будякового або ріпейниці є наслідком м'якої зими і доброї перезимівлі. Характерною рисою гусениці є її надзвичайна мобільність, вона здатна швидко мігрувати в найближчі поля сої та соняшнику.

Недавній моніторинг виноградників Півдня України, який здійснили спеціалісти Інституту виноградарства і виноробства імені В. Є. Таїрова, також виявив не лише численні осередки розмноження шкідників і активізації хвороб, а й нові види шкідливих організмів. Наприклад, у виноградниках виявлено зміну видового складу шкідників і зростання їхніх популяцій. Особливо чітко це простежується на прикладі сисних комах – трипсів, цикадок і чотириногих кліщів.

Раніше вони мешкали невеликими осередками й не завдавали відчутної шкоди. Однак останніми роками трипси, цикадки й чотириногі кліщі стали одними з основних шкідників виноградників та інших плодових дерев. У зв'язку з високими адаптивними здібностями сисних шкідників, сучасна система захисту потребує корекції, передусім оновлення асортименту пестицидів. Зокрема, вона має враховувати вплив як відомих шкідників, так і нових видів.

САРАНА ПОВЕРТАЄТЬСЯ?

Потепління впливає і на міграції сарани, яка останнім часом оминала територію України. Раніше сарана здебільшого атакувала поля Півдня Росії, але зараз все частіше з'являється і на Сході України. На нашій території зустрічається сарана азійська та сарана середньоруська. Основні резервації сарани середньоруської знаходяться в плавнях річок Дунаю, Дніпра, Дністра, Прута.

Один з осередків цієї сарани відомий на території Чернігівської області. Він пошкоджує усі польові, городні, овочеві, баштанні, садові та лісові культури. Чисельність їх зазвичай збільшується в посушливі роки з низькими паводками. Азійська та середньоруська сарана хоч іносять значної шкоди сільському господарству, однак їхня чисельність регулюється природним чином. Частіше за все вона зникає також раптово, як і з'являється. Пік зростання популяції чергується кожні 5-7 років.

Однак на територію України залітають і підвиди сарани, які до недавнього часу тут були в рідкість. Зокрема, на території Запорізької області, в Зінківському районі біля села Устименки виявлено значний розвиток італійського пруса (сарани). За даними фахівців ГУ Держпродспоживслужби в Полтавській області, втрати врожаю від поширення шкідника можуть сягати від 25 до 100%. «Це небезпечний багатодільний шкідник, який обгризає листки і навіть досить товсті стебла соняшника, картоплі, бобових, кукурудзи, різноманітних овочевих, баштанних і технічних культур. У хлібних злаків часто вигризає зерно і «підстригає» колоски», — зазначають фахівці.

Найбільш ефективними способами боротьби з італійським прусом є: боронування, дискування, оранка.

Враховуючи, що місцем розмноження сарани є пустирі і прилеглі до полів території, то одним з дієвих способів боротьби є обробка цих площ. Це дозволяє знищити значну частину сарани і уберегти посіви від шкідника. Фахівці нагадують, що захисні обробки рекомендується проводити з появою личинок першого віку.

На території Криму вже лютує марокканська сарана, яка в Італії спустошила острів Сардинію. За даними місцевих фітосанітарних служб, втрати острова від сарани – найбільші за останні 60 років.

ФАЛЬСИФІКОВАНИЙ ЗАХИСТ

Нашестя комах-шкідників відбувається в умовах зростання в Україні споживання пестицидів, які іноді є неефективними для протидії загрози. За даними статистики, ринок ЗЗР в Україні щороку зростає на 5% і нині сягає близько 900 млн доларів. Причому, за даними Європейської Бізнес Асоціації, близько 30% цього ринку, або 300 мільйонів доларів – це дешеві китайські генерики, офіційно зареєстровані та легально завезені в Україну. Куди більша проблема – величезний ринок контрабанди та фальсифікат, який оцінюється в 300 мільйонів доларів, або 30% ринку агрохімічних препаратів в Україні.

Тобто, значна частина аграріїв через брак коштів змушена закупати фальсифіковані або контрабандні хімікати, які малоефективні проти шкідників, але негативно впливають на екологію довкілля. «Але якщо до фермера в господарство приїжджає «дядя Вася», і продає йому з багажника щось без документів, за ціною наполовину меншою, ніж у офіційних дистриб'юторів, то всім, і йому в тому числі зрозуміло, що він купив просто підробку, — зазначив голова агрохімічного комітету Європейської бізнес-асоціації Віктор Погорілий. — Доходить це все до абсурду. У нас було багато випадків, коли дзвонять люди і кажуть, що купили дешевий гербіцид, але сумніваються, що він спрацює, і просять до нього хороший «прилипач», щоб хоч це допомогло спрацювати гербіциду «з багажника». Фахівці наполягають, що з огляду на шкоду для довкілля та людей, має бути законодавчо закріплена відповідальність фермера за застосування фальсифікованих пестицидів.

ДІЄВІ МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Основним ефективним методом боротьби є використання сучасних оригінальних інсектицидів. Це хоч і дорого, але дієво. Важливо, що саме якісні препарати дозволяють обробляти найновіші сорти рослин, врожайність яких на 40-50% залежить від правильного використання пестицидів. На жаль, нерідко є ситуація, коли аграрій закуповує дорогий посівний матеріал, який обіцяє високий врожай, але не забезпечує посіви інсектицидами, внаслідок чого всі втрати виявляються марними.

Другим методом боротьби є використання тварин та комах, які є природними ворогами шкідників. Зокрема, традиційним ворогом клопа черепашки є кури, які із задоволенням поїдають дорослих клопів як у місцях зимівлі, так і на полях. Одна курка протягом дня може з'їсти 800-900 клопів. Ще за радянських часів були розроблені спеціальні рекомендації для ефективного використання курей. Для знищення клопа черепашки в умовах промислового рослинництва використовують й різні мікроорганізми, цвілеві грибки та ентомофагів. Наприклад, використання яйцеїдів-теленумусів дозволяє знищити більшість яєць черепашки у перші ж дні після оброблення полів.

Слід також звернути увагу на так званих паразитоїдів – комах, які знищують паразитів агрокультур. Дорослі паразитоїди можуть добувати нектар з квітучих культур. Але багато культур або не розквітають, або у них коротке вікно цвітіння. «І це фактично порушує життєвий цикл паразитоїда, якщо у нього немає джерела нектару до або після цвітіння посівів», — звертає увагу у своїй книзі про паразитоїдів експерт-біолог В. Хервет. — Канави і огорожі є притулками для корисних комах, коли фермери розбризкують інсектициди. Але якщо ви обприскуєте ці огорожі та канави, то ви прибираєте корисних комах, які могли би захищати ваше поле.

І, нарешті, дрібні фермери для захисту свого врожаю можуть піти на крайні заходи – змінити тип вирощування рослин, а саме перейти на гідропоніку. В умовах правильно організованої гідропоніки практично відпадає потреба у боротьбі з бур'янами, хворобами та комахами-шкідниками, адже процес вирощування відбувається в абсолютно штучних умовах без використання природного ґрунту.

Сергій Чигир

IV МІЖНАРОДНА АГРОПРОМИСЛОВА ВИСТАВКА

uro
AGRO

12-14 листопада 2019

ЗА ПІДТРИМКИ:

ІВЕНТ-ПАРТНЕР:

STOWARZYSZENIE
INTEGRACJA
EUROPA-WSCHÓD

БІЗНЕС-ПАРТНЕР:

ПАРТНЕР В ГАЛУЗІ:

ОРГАНІЗАТОР:

Гал-ЕКСПО®
АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
www.galexpo.com.ua/euroagro

КОНТАКТИ:

79008, м. Львів, вул. Винниченка, 30
+380 32 2970628(27)
+380 67 332-92-52
expo2@galexpo.lviv.ua

Львів • ВЦ «Південний-ЕКСПО»

РІПАК ОЗИМИЙ – обираємо сорта

За останні роки значно збільшилася роль ріпаку озимого не лише як кормової та сидеральної, а також як універсальної культури для отримання олії харчового і промислового значення. Завдяки економічній привабливості та стабільному попиту, ріпак займає гідне місце серед лідерів. Головні експортери культури – Європа, Канада та Австралія; імпортери – Китай, Мексика, Японія, Пакистан.

В Україні стримуючим фактором розширення посівних площ ріпаку озимого раніше були низькі якісні показники насіння через вміст в них ерукової кислоти і глюкозинолатів, що заважало використанню масла на харчові цілі, а шроту – на корм тваринам. У сучасних умовах ці чинники практично усунені. Вітчизняними селекціонерами створені нові високоврожайні сорти, масло яких не містить ерукової кислоти, а в шроті знаходиться незначний відсоток глюкозинолатів. Підбір високопродуктивних нових сортів цієї олійної культури з використанням біологічних особливостей виду в конкретних ґрунтово-кліматичних умовах вирощування не тільки підвищує врожайність насіння, а й покращує його якість.

Більшість посівів цієї культури розміщено в зонах недостатнього та нестійкого зволоження, в яких основним лімітуючим фактором формування високих врожаїв є недостатня кількість опадів.

На формування насіннєвої врожайності ріпаку впливають погодні умови вирощування, зокрема відсутність опадів, і, відповідно, недостатня кількість продуктивної вологи у ґрунті, що часто не дозволяє отримати повноцінні й дружні сходи. Літературні джерела по технології вирощування культури містять інформацію загального характеру, а не для конкретної зони вирощування. Останнім часом мало враховується тенденція зміни клімату та особливості нових вітчизняних сортів ріпаку озимого, які за своїми біологічно цінними показниками і адаптаційними властивостями можуть вирощуватися в усіх ґрунтово-кліматичних зонах України.

У різних регіонах нашої країни посів культури проводять з 1 серпня по 20 вересня. Період сівби повинен бути індивідуальним для кожної зони вирощування, де товаровиробник повинен враховувати погодні-кліматичні умови, так як вплив температурного режиму і вологозабезпеченості повинні враховуватися в процесі удосконалення агротехніки культури.

Відомо, що в загущених посівах знижується кількість стручків на рослині і, відповідно, середня маса насіння з 1 м². Прискорене впровадження нових вітчизняних сортів ріпаку озимого стримується недостатньою кількістю високоякісного посівного матеріалу. Відпрацювання технологічних способів прискореного відтворення сертифікованого насіння нових сортів є актуальним завданням наукових досліджень.

Тому метою наших досліджень було вивчення особливостей формування продуктивності та врожайності кондиційного насіння нових сортів ріпаку озимого вітчизняної селекції в залежності від біологічного потенціалу досліджуваних генотипів, строків сівби і норм висіву в умовах Південного Степу України.

Дослідження проводили на дослідному полі Інституту зрошуваного землеробства НААН. Досвід закладався у відповідності до методики проведення польових досліджень. Ґрунт дослідної ділянки темно-каштановий, середньосуглинистий. В орному шарі міститься гумусу – 2,2%. Середній вміст в шарі 0-50 см нітратного азоту – 1,3 мг/100 г, рухомого фосфору – 3,1 мг, і обмінного калію – 33,2 мг/100 г ґрунту.

Досвід трифакторний, польовий, повторність чотириразова. Закладку варіантів досліду проводили методом розщеплених ділянок. Площа посівної ділянки I порядку – 432 м², II порядку – 168 м², III порядку – 36 м². Розміщення варіантів рандомізоване.

У досліді вивчали сорти ріпаку озимого: Антарія (Вінницька державна дослідна станція УААН), Сенатор Люкс (ННЦ «Інститут землеробства НААН»), Анна (Інститут олійних культур НААН), Черемош (Прикарпатська державна дослідна станція Інституту сільського господарства Карпатського регіону НААН). Сорти ріпаку озимого висівали в три строки: I декада вересня, II декада вересня та III декада вересня.

За нашими спостереженнями найбільш сприятливі умови для зростання і розвитку рослин культури в осінній вегетаційний період склалися за сівби в I та II декади вересня за використання норми висіву 1,1 млн шт./га. За даний період сума ефективних температур коливалася від 873 до 538°C. Пізня сівба в III декаді вересня призводила до зменшення ефективних температур, і, відповідно, кількості днів вегетації.

Результатами проведених досліджень встановлено, що середня врожайність по фактору А (термін сівби) в перший строк сівби, в середньому за 2013-2015 рр. склала 2,33 т/га, у другій – 1,91 т/га, в третій – 1,69 т/га (табл. 1).

Серед сортів (фактор В) найбільш урожайним виявився сорт Антарія – в середньому за 3 роки врожайність насіння становила 2,13 т/га. У решти сортів культури насіннєва продуктивність була нижчою і склала: у сорту Сенатор Люкс – 1,87, Анна – 2,01, Черемош – 1,85 т/га.

Щодо фактора С (норма висіву), за сівби з нормою 0,9 млн шт. насіння середня врожайність за 3 роки за цим фактором склала 1,96 т/га, за норм 1,1 млн шт. та 1,3 млн шт. – 1,99 т/га та 1,98 т/га, відповідно.

За результатами проведених досліджень встановлено, що для південної степової зони України в умовах без уроження посів ріпаку озимого Антарія в I декаду вересня нормою висіву 1,1 млн шт./га гарантовано забезпечує високу насіннєву продуктивність і найбільший вихід кондиційного насіння з 1 га. В середньому за 2013-2015 рр. максимальний урожай насіння культури – 2,54 т/га було отримано за сівби в I декаду вересня сорту Антарія нормою висіву 1,1 млн шт./га. Згідно результатів проведеного дисперсійного аналізу, серед чинників, що вивчали в даному досліді, переважний вплив на формування насіннєвої продуктивності і вихід кондиційного насіння мав термін сівби, частка впливу якого склала 73,3%, сортів – 16,2%, норм висіву – 0,5%.

У разі виникнення загрози переростання рослин культури, в осінній період потрібно застосовувати фунгіциди-ретарданти – Фолікур 250 EW, Карамба Турбо, Унікаль та інші.

Райса Вожегова,
доктор с.-г. наук, професор; член-кореспондент

Анатолій Влащук,
к. с.-г. наук, старший науковий співробітник

Олеся Дробіт, к. с.-г. наук

Людмила Шапар, к. с.-г. наук

Інститут зрошуваного землеробства
НААН України, м. Херсон

Таблиця 1. Врожайність насіння ріпаку озимого, 2013-2015 рр.

Фактор А (строк сівби)	Фактор В (сорт)	Фактор С (норма висіву, млн шт./га)	Урожайність, т/га			
			середня	за фактором А	за фактором В	за фактором С
I	Антарія	0,9	2,45	2,33	2,13	1,96
		1,1	2,54			1,99
		1,3	2,35			1,98
	Сенатор Люкс	0,9	2,17		1,87	2,01
		1,1	2,25			
		1,3	2,22			
	Анна	0,9	2,35		1,85	
		1,1	2,51			
		1,3	2,37			
	Черемош	0,9	2,28		1,85	
		1,1	2,19			
		1,3	2,25			
II	Антарія	0,9	2,10	1,91		
		1,1	2,10			
		1,3	2,22			
	Сенатор Люкс	0,9	1,83			
		1,1	1,90			
		1,3	2,35			
	Анна	0,9	1,86			
		1,1	2,05			
		1,3	1,86			
	Черемош	0,9	1,66			
		1,1	1,72			
		1,3	1,75			
III	Антарія	0,9	1,87	1,69		
		1,1	1,76			
		1,3	1,75			
	Сенатор Люкс	0,9	1,45			
		1,1	1,50			
		1,3	1,63			
	Анна	0,9	1,79			
		1,1	1,91			
		1,3	1,90			
	Черемош	0,9	1,58			
		1,1	1,51			
		1,3	1,65			
Оцінка суттєвості часткових відмінностей						
НІР ₀₅		Фактор	среднее			
		А	0,07			
		В	0,08			
		С	0,09			
Оцінка суттєвості середніх ефектів						
НІР ₀₅		А	0,02			
		В	0,03			
		С	0,02			

No-Till сівалка не тільки розміщує насіння в ґрунті, а й формує для них посівну борозну.

Для цього її сошникам доводиться заглибитися в ґрунт на глибину загортання насіння. Або трохи глибше. Рівномірне розміщення насіння на оптимальну для проростання глибину, з оптимальним інтервалом в ряду, залежить від того, наскільки добре сівалка впоралася з формуванням посівної борозни.

Конфігурація посівної борозни, щільність її дна і стінок залежать від конструктивних особливостей сошника.

Деякі сошники прорізають в ґрунті вузьку канавку, інші залишають після себе широку смугу розпушеного ґрунту.

Який сошник краще? Для того, щоб відповісти на це питання, необхідно уточнити: для яких умов? Вибір сошника залежить від виду і кількості рослинних залишків, механічних властивостей і вологості ґрунту. І від деяких інших чинників.

ОДНА МЕТА, РІЗНІ СПОСОБИ

На вершину гори можна потрапити різними шляхами. Цю фразу часто використовують для пояснення, як то кажуть, «на пальцях», того, що певної мети можна досягти різними способами. Наприклад, провести якісний посів, використовуючи сошники різної конструкції.

Яка мета No-Till посіву? Розмістити насіння в щільному вологому ґрунті на дні насінневої борозни. Насіння має бути «втопане» в твердий сирий «матрац», і дбайливо прикрите зверху пухкою «ковдрою» розпушеного ґрунту. Шар ґрунту над насінням не повинен створювати перешкод для руху проростка на поверхню.

Але, крім пріоритетного завдання – якісного розподілу насіння у верхньому шарі ґрунту, посів повинен забезпечити вирішення інших завдань. Наприклад, внесення мінеральних добрив, збереження вологи, профілактики ерозії ґрунту.

Будь-який хороший сошник, незалежно від конструкції, повинен:

1. Формувати посівне ложе без його «забруднення» рослинними залишками.
2. Забезпечувати постійну глибину посіву.
3. Вдавлювати насіння в дно посівної борозни.
4. Прикривати насіння достатнім шаром ґрунту.
5. Копіювати рельєф поля і сіяти по товстому «килиму» рослинних залишків.
6. Зберігати настройки при зміні умов (вологість ґрунту, кількість рослинних залишків).
7. Самостійно очищати робочі органи від налиплого вологого ґрунту та рослинних решток.
8. Мати надійний захист від каменів.
9. Мати тривалий термін служби, високу надійність і низькі витрати на техобслуговування.

Найбільш популярними є дводискові сошники. Дисковий сошник розрізає шар рослинних решток на поверхні ґрунту та вирізає у ґрунті борозну для насіння

Анкерний сошник не «котиться» по ґрунту, а «шкребеться» через нього.
Тому він не «затоптує» рослинні рештки у борозну, а навпаки, викидає їх на «узбіччя» борозни

Список бажаних якостей сівалки нагадує «...чтоб не пил, не курил, и всегда цветы дарил...». Та далі – за списком. Але, на відміну від переліку зі старої пісеньки, знайти компроміс між «просто-якісно-недорого» для сівалки цілком можливо.

Відбір «не гірших з кращих» забезпечує кращий результат, ніж відбір «кращих з гірших». Тому доцільно шукати «бюджетну» модель серед якісних сівалок, ніж намагатися шукати якісну сівалку серед «малобюджетних».

Ціна сівалки залежить від складності конструкції. Зазвичай, чим більше деталей, тим дорожче агрегат. Але не завжди складний пристрій виконує роботу краще, ніж простий.

Який сошник краще, дисковий або анкерний?

Дводисковий з колтером, діфазний

дводисковий або монодисковий?

І, якщо анкерний, то який саме?

Анкерний сошник коштує відносно дешево, проте дискові сошники вважають більш точними та «акуратними».

Суперечки на цю тему ведуться давно, і у кожного типу сошника існують прихильники. Учасники спору приводять багато теоретичних аргументів, але не дарма ж кажуть, що найкращий критерій істини – це практика.

А що на практиці? Фермери з країн Південної Америки вважають за краще використовувати для посіву зернових дискові сівалки, а їхні колеги з Канади – анкерні. У США і Австралії використовують і ті, і інші. А в Казахстані вважають за краще сіяти анкером.

Чому так? Тому що відрізняються ґрунтово-кліматичні умови. Різні ґрунтово-кліматичні умови – це різні ґрунти, різна кількість тепла та вологи. А також різна кількість рослинних залишків.

ҐРУНТ, ВОЛОГА, РОСЛИННІ ЗАЛИШКИ

Якщо уявно розділити Америку по лініях 47-ї і 52-ї паралелей (як у Північній, так і у Південній півкулі), то можна помітити цікаву закономірність: «північні» американці, які мешкають за 52 паралеллю, вважають за краще використовувати анкерні No-Till сівалки. А їхні колеги з теплих країн – дискові. При цьому вони стверджують, що саме їхній варіант No-Till технології є істинним. А відмінний від нього є «несправжнім».

Насправді «правильними» є обидві варіанти No-Till – «анкерний» та «дисковий», якщо, як то кажуть, застосовувати їх на «своєму місці».

Чим відрізняються віртуально «відрізані» шматки американського континенту? Перш за все, кількістю тепла і опадів. У північній частині Північної Америки холодно, а в близьких до екватора країнах Південної і Центральної Америки – жарко.

У холодному кліматі основним лімітуючим фактором є тепло. Його не вистачає, тому при посіві є сенс «допомогти» ґрунту зігрітися. Темний ґрунт без рослинних залишків прогрівається набагато швидше, ніж прикритий світлим «килимком» мульчі. Тому, щоб ґрунт зігріти, його потрібно «роздягнути». Хоча б частково.

Як це зробити? Провести посів анкерною сівалкою, яка розкриє смугу ґрунту над висіяним насінням. Це близько 15-20% поверхні поля. А все інше зробить Сонце.

Для фермерів з Південної Америки (і Півдня США) пріоритет інший – зберегти вологу і не допустити перегріву ґрунту. У пустельній або напівпустельній місцевості пріоритетом є саме це.

У вологих тропічних і субтропічних регіонах надлишок тепла і рясні опади протягом року сприяють швидкому розкладанню рослинних залишків. А «голий» ґрунт є беззахисним перед ерозією, спричиненою тропічними зливами.

Тому «південці» вважають за краще проводити посів з мінімальним пошкодженням ґрунту та рослинного покриву. Вузька борозна дискового сошника в цих умовах є найменшим з можливих зол. Вона зберігає вологу в сухій пустелі, і береже ґрунт у вологих тропіках.

Саме тому канадські виробники No-Till сівалок («Morris», «Bourgault», «Flexi Coil» та ін.) комплектують свої сівалки анкерними сошниками. А виробники сівалок з Бразилії і Аргентини – дисковими.

В Україні відмінності ґрунтово-кліматичних умов півночі та півдня країни менші, ніж між частинами американського континенту. Але вони існують. Степ, Лісостеп і Полісся відрізняються забезпеченістю вологою та теплом. А також за ґрунтовим покривом. Тому цілком логічно, що для No-Till посіву зернових на півдні Херсонської області і на півночі Сумської доцільно використовувати сівалки з різними робочими органами. Які пристосовані до певної кількості рослинних решток, різновиду ґрунту, забезпеченості вологою та теплом.

ГЛИНА, КАМІННЯ ТА ПІСОК

Агрофізичні властивості ґрунту не менш важливі при виборі типу сошника, ніж клімат. Важкі глинисті ґрунти погано обробляються: в сухому вигляді вони дуже тверді, а у вологому – дуже липкі. Глина налипає на поверхню робочих органів сівалки, тому дискові сошники повинні бути обладнані пристроєм для очищення.

Гравійні або кам'янисті ґрунти можуть пошкодити сошники, особливо дводискові. Але деякі фермери вважають за краще сіяти на кам'янистих полях дисковими сівалками – на відміну від анкерних, дискові сошники не витягують каміння на поверхню ґрунту.

У США і Канаді для посіву на важких ґрунтах використовують сівалки з анкерними сошниками, вони зберігають глибину загортання насіння навіть при посіві в дуже твердий ґрунт. Анкер «розтинає» ґрунт, і його заглиблення обумовлено формою сошника, а не масою агрегату. Для того щоб анкер менше ушкоджував поверхню ґрунту, перед анкерним сошником встановлюють колтер.

Збереження глибини посіву залежить від кута входження сошників у ґрунт.

Сошники з гострим кутом входження в ґрунт переміщують його від низу до верху, викидаючи грудки на поверхню. Така конструкція сошника сприяє його самозаглибленню, чим вище швидкість агрегату, тим глибше «заривається» сошник.

Сошники з тупим кутом входження, навпаки, вдавлюють ґрунт зверху вниз. Тому формують ущільнене дно борозни. Але при зустрічі з перешкодою або значним опором ґрунту вони «виринають» на поверхню, зменшуючи глибину насінневої борозни. Щоб перешкодити цьому процесу, сівалки з подібним типом сошників повинні мати досить велику масу.

Сошники з прямим кутом входження (клиновидні) утворюють борозенку, розсуваючи ґрунт в сторони.

Гострий кут входження у ґрунт мають анкерні сошники; прямий кут – клиновидні і трубчасті сошники; тупий кут входження – кулеподібні та всі дискові сошники.

Посів на легких піщаних ґрунтах створює мінімум проблем, тому на полях з таким типом ґрунту відмінно справляються з посівом всі види сошників.

ДИСКОВІ СОШНИКИ: ОДИН ДИСК АБО ДВА?

Існує три типи дискових сошників: звичайний дводисковий сошник, діфазний дводисковий сошник, монодиск. Кожен тип має свої особливості, переваги та недоліки.

Розташовані під невеликим кутом один до одного два диска утворюють V-образне насіннєве ложе. В утворену борозну з сім'япроводу надходять насіння, борозна закривається прикочуючим котком.

Звичайні дводискові сошники додатково комплектують колтером (ріжучим диском), який прорізає рослинні залишки і полегшує формування посівної борозни.

Більш адаптованим для No-Till посіву є діфазний сошник, в якому диски відрізняються за розміром і зміщені відносно один одного. Ведучий диск (його діаметр на 1,5-2,5 см більший) прорізає шар рослинних залишків, а ведений (менший за розмірами) диск прорізає в землі борозну для насіння.

Слабким місцем діфазного сошника є швидкий знос дисків. Ведучий та ведений диски з одного дискового сошника відмінні та не є взаємозамінними.

На відміну від анкерних сошників, які «відгортають» соломку і половину в сторону від посівної борозни, дискові сошники повинні перерізати рослинні рештки. Якщо на поверхні ґрунту знаходиться чимало полови або солом'яної «січки», то диски не ріжуть, а вдавлюють рослинні залишки в ґрунт.

Подібні неприємності відбуваються також тоді, коли посів проводиться у вологий ґрунт, який не може бути жорсткою опорою для рослинних залишків. Або коли диски заступились, чи тиск на них менший, ніж необхідно.

ПЕРЕВАГИ

1. Мінімальне порушення поверхневого шару ґрунту. Сприяє збереженню вологи і запобіганню ерозії.
2. Добре копіювання рельєфу ґрунту кожним сошником.
3. Можливість сівби у високі рослинні залишки. Наприклад, в стерню після збирання очісуючої жаткою.
4. Відносно невелике тяглове зусилля.

НЕДОЛІКИ

1. Складність пристрою, багато «тендітних» деталей.
2. Складне та досить дороге технічне обслуговування.
3. Швидкий знос та високий ризик пошкодження на кам'янистих ґрунтах.
4. «Затискання» подрібненої соломи та полови в насіннєве ложе.
5. Обмежені можливості посіву в вологий (липкий) або пересохлий (твердий) ґрунт.

Монодисковий сошник працює як «лагідна» дискова борона. Розташований під невеликим кутом до напрямку руху диск ріже рослинні рештки та ґрунт, при цьому він відштовхує їх від посівної борозни

Найбільш досконалою конструкцією дискового сошника є сама «лаконічна» – монодиск. Головними перевагами монодискового сошника є простота і міцність конструкції. Монодиск забезпечує якісний посів по рясним рослинним залишкам і вологому ґрунті, він добре копіює рельєф ґрунту.

Однодисковий сошник працює за принципом дискової борони. Під час руху він обертається, при цьому не тільки ріже ґрунт, але і відсуває поживні залишки і верхній шар землі з посівної борозни. За диском встановлений маленький борозник, який формує посівне ложе. В утворену борозенку лягає насіння. Подібна конструкція забезпечує ефективне проникнення сошників у ґрунт при меншій масі сівалки, при цьому сімба проводиться більш точно, акуратно та з мінімальним порушенням верхнього шару ґрунту. Крім того, для агрегування сівалки з однодисковими сошниками потрібно менш потужний трактор, ніж для анкерної або звичайної дводискової сівалки.

Істотним мінусом є так званий «ефект подвійного ряду». При зношуванні навіски відстань між сошниками зменшується, і вони втрачають здатність формувати акуратні паралельні ряди. Але ця проблема має просте рішення – сошники можна переміщати на несучій трубі.

АНКЕРНІ СОШНИКИ: ПРОСТО І МІЦНО

Анкерні сошники використовувалися в перших механічних сівалках на кінній тязі. При відносно невисокій швидкості посіву в попередньо оброблений ґрунт такий тип сошника забезпечував високу якість посіву. Але коней змінили трактори, і робоча швидкість агрегатів зросла. Поширеними стали більш «швидкісні» дискові сошники.

Після поширення No-Till технології анкерні сошники «повернулися» в удосконаленому вигляді, з сучасною геометрією робочих органів, виготовлені зі зносостійких матеріалів. Завдяки відносної дешевизні, нескладній конструкції та високій надійності, їх використовують в США, Канаді, Австралії, Казахстані та РФ.

Анкерні сошники можуть мати різну ширину і конфігурацію, від вузького долота до відносно широкої лапи. Вузькі клиновидні або долотовидні сошники «розпорюють» ґрунт, викидаючи його грудки з дна посівної борозни вгору і в сторони. Широкі стрічасті сошники завдяки «крилам» краще тримають сошник в ґрунті і можуть використовуватися для так званого підґрунтового посіву.

Долотовидні сошники розпушують навіть дуже сухий та твердий ґрунт та можуть впоратися з товстим шаром подрібнених рослинних рештків. При цьому вони залишають широкі смуги розпушеного ґрунту. Це дозволяє зруйнувати ґрунтову кірку або розчистити «доріжку» серед рослинних решток.

Анкерна сівалка може комплектуватися колтерами – дисковими ножами для попереднього «надрізання» рослинних решток та верхнього шару ґрунту. Для кращого закриття посівної борозни використовують пальцеві прикочуючі колеса, робоча частина яких нагадує «ялинку» або слід курячої лапи.

Для посіву на нерівних полях використовують анкерні сошники на індивідуальній підвісці, яка копіює рельєф ґрунту.

ПЕРЕВАГИ

1. Простота конструкції, невелика маса.
2. Надійність та довговічність. Мінімум частин, максимум міцності.
3. Простий і недорогий ремонт. Для заміни чавунного наконечника досить відкрутити і закрутити один болт.
4. Якісний посів в щільний і/або вологий ґрунт.
5. «Розгрібає» рослинні рештки, що унеможливорює їх потрапляння на дно посівної борозни.
6. Рихлить та вирівнює поверхню ґрунту, руйнує ґрунтову кірку.
7. Дозволяє вносити велику дозу стартових добрив при посіві.
8. Дозволяє використовувати ґрунтові гербіциди (австралійський досвід).

Стерньова сівалка з анкерними сошниками відмінно пристосована для сіви у важкі ґрунти. Як у вологому холодному кліматі, так і у посушливих умовах.

НЕДОЛІКИ

1. При використанні сівалок з рамною конструкцією поверхня поля повинна бути рівною. Такі сівалки здатні копіювати рельєф ґрунту тільки в рамках секції рами сівалки, тобто посекаційно.
2. Більш високе тягове зусилля. Анкерна сівалка при однаковій робочій ширині вимагає застосування більш потужного (в 1,3-1,4 рази) трактора, ніж для агрегування сівалки з дисковими сошниками. Наприклад, для агрегування анкерної сівалки з робочою шириною 12 м потрібен трактор потужністю 400-420 к.с., для монодискової досить трактора потужністю 320-330 к.с.

ВИСНОВКИ: ЗА І ПРОТИ

ОБ'ЄКТИВНО ПОРІВНЯТИ АНКЕРНИЙ
ТА ДИСКОВИЙ (ДВОДИСКОВИЙ) СОШНИК
МОЖНА ЗА КІЛЬКОМА КЛЮЧОВИМИ
ВЛАСТИВОСТЯМИ.

ПОСІВ В РОСЛИННІ РЕШТКИ

Дисковий сошник: В сприятливих умовах дискові сошники відмінно справляються з вертикально розташованими рослинними залишками, в тому числі – з високою соломою.

Але при сівбі у подрібнені та розкидані рослинні рештки можливі ускладнення. Диски заминають дрібні фрагменти рослинних решток у посівну борозну. Подібна проблема також виникає при сівбі у пластичний ґрунт (м'який піщаний, вологий глинистий), який не може виконувати функції твердої «дошки» для «нарізання» соломи дисками.

До речі, для того, щоб якісно різати рослинні залишки, сівалка з дводисковими сошниками повинна мати велику масу, диски повинні бути гострими, а тиск на сошник – не менше ніж 150 кг.

Анкер: Анкерний сошник добре справляється з подрібненими рослинними рештками, відштовхуючи їх за межі посівної борозни. Анкер «розтинає» ґрунт, тобто діє на пожнивні рештки не зверху вниз (як дисковий сошник), а від низу до верху. Тому рослинні залишки ніколи не потрапляють у посівну борозну.

Посів у високу солому може привести до забивання сівалки. Для того, щоб уникнути ускладнень, рекомендується проводити збирання попередника з відносно низьким (в межах 20-25 см) зрізом стерні і рівномірним розподілом подрібнених рослинних решток.

ГЛИБИНА ПОСІВУ

Дисковий сошник: В ідеальних умовах, коли ґрунт твердий, але не ущільнений, дискова сівалка забезпечує задану глибину посіву завдяки ефективному механізму регулювання. Насіння потрапляє у вузьку борозну і «впихається» в її дно і стінки.

При посіві в надмірно вологий глинистий ґрунт, а також м'який піщаний, якість посіву різко погіршується.

Анкер: У складних ґрунтових умовах анкерна сівалка здатна забезпечити стабільні результати. За рівномірністю посіву сучасні анкерні сівалки не поступаються кращим дисковим сівалкам.

Анкерні сошники ефективні при внесенні досходових гербіцидів (видаляють їх залишки з посівної борозни).

ВПЛИВ на ПОВЕРХНЮ ҐРУНТУ

Дисковий сошник: Вплив на ґрунт обмежується шириною дискового сошника, на поверхні ґрунту леміш робить акуратний розріз. Це важливо в тих ситуаціях, коли необхідно мінімально турбувати ґрунт і максимально зберегти рослинні залишки.

Анкер: Сошник викидає ґрунт по обидва боки посівної борозни. Це виключає можливість вузькорядного посіву з використанням таких сошників.

При посіві в ущільнений ґрунт додаткове розпушування корисно для сходів. Анкер руйнує ґрунтову кірку і зменшує ущільнення в верхньому шарі ґрунту.

Суттєва перевага анкерної сівалки – відносно невелика маса. Її рама може бути набагато легше, ніж у дискової сівалки.

НАДІЙНІСТЬ І ПРОСТОТА

Дисковий сошник: Його конструкція набагато складніша, ніж конструкція анкерного сошника. Диски та підшипники зношуються і потребують заміни. Зношений або «розбавтаний» дисковий сошник сіє дуже погано.

На кам'янистому ґрунті дисковий сошник, на відміну від анкерного, «перескакує» камені, а не вириває їх на поверхню.

Анкер: влаштований дуже просто, його легше загубити, ніж зламати. Якісно сіє навіть при сильному зносі вістря. Легко знімається і встановлюється.

ВАРТІСТЬ

Дисковий сошник: дискова сівалка коштує дорожче. Її рама важка, устрій складний та досить «вередливий». Висока вартість та складність компенсуються меншим тягловим зусиллям трактора – приблизно на 2 к.с. на кожен сошник. Та більш високою швидкістю посіву.

Анкер: набагато простіше, тому набагато дешевше. Деякі моделі сівалок можуть комплектуватися дисковими сошниками, які можна встановити замість анкерних сошників.

Порівнювати дискові і анкерні сошники No-Till сівалок – це приблизно те ж саме, що порівнювати комфортний автомобіль для шосе та бюджетний позашляховик. На асфальті переможець можна визначити, як то кажуть, «не дивлячись». Але досить з'їхати на розмити дощем ґрунтовку, і все стає навпаки. «Бентлі» чи «ламборджіні» пасують навіть перед УАЗом або «Нивою».

У сприятливих (ідеальних) умовах посіву безумовний лідер – дисковий сошник. Сіє швидко, якісно, економічно.

В екстремальних умовах анкерний сошник – поза конкуренцією.

Як зробити вибір? Подивіться на свої поля і напружте пам'ять: скільки разів посівна проходила «ідеально», і скільки разів – «екстремально»? Скільки разів доводилося сіяти «в болото», і скільки – у «бетон»? Якщо майже кожна посівна проходила у «екстремальних» умовах, доречно вибирати сівалку-«позашляховик» з анкерними сошниками. А якщо умови сівби були переважно сприятливі...то заздriamo! Купуйте дискову сівалку!

Олександр Гончаров

VII МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ

blacksea ^{VEG}oil TRADE

ГОТЕЛЬ HILTON, КИЇВ, УКРАЇНА

5 вересня 2019

ПОЧНІТЬ НОВИЙ ОЛІЙНИЙ СЕЗОН З НАМИ!

- ✓ Ексклюзивна аналітика
- ✓ Ефективний нетворкінг
- ✓ Міжнародні лідери галузі

СПОНСОР

CORTEVA
agriscience

250+ ДЕЛЕГАТІВ
150+ КОМПАНІЙ
25+ КРАЇН

ОРГАНІЗАТОР

 УкРАГРОКОНСАЛТ

Тел.: +380 (44) 364 55 85, +380 (44) 364 61 18

Реєстрація: www.ukragroconsult.com

Контакти: conference@ukragroconsult.org

УВАГА – до ҐРУНТУ!

**Чи існує оптимальна технологія
виросування озимих зернових за умов критичної нестачі вологи**

Озима пшениця – це культура, на яку фермери однаково широко моляться в різних куточках світу.

Навіть там, де різко відрізняються ґрунтово-кліматичні умови. Озиму пшеницю можна вирощувати за інтенсивною технологією в зоні достатнього зволоження і отримувати по 100-120 ц/га. Та водночас ця культура непогано показує себе за відверто несприятливих умов вегетації, забезпечуючи бодай невелику, але позитивну рентабельність вирощування.

Останній аспект дуже важливий, адже якщо фермер отримує внаслідок об'єктивних чинників не 70-80 ц/га з 1 гектара, а удвічі, а то й втричі менше, то він змушений дуже ретельно працювати над технологією вирощування пшениці. В цьому разі слід метикувати не над тим як інтенсифікувати технологію, а як зробити так, щоб зберегти вологу і внести саме стільки добрив і ЗЗР, щоб не «прогоріти» і отримати хоча б мінімальний прибуток.

В Україні озима пшениця є рятівною культурою у більшості південних і східних господарствах, оскільки перебуває в статусі чи не єдиної альтернативи всюдисущому соняшнику з не менш всюдисущим вовчком. До того ж, якщо соняшник досить часто не витримує дикої спеки і дефіциту вологи, заводячи господарство у мінус, то озима пшениця, зазвичай, цей мінус вирівнює, хоча й у неї трапляються провали.

При цьому посіви озимої пшениці можуть демонструвати в однаково посушливих умовах досить різні результати в різних господарствах. Десять можуть зібрати по 40-50 ц/га, а то і більше, незважаючи на спеку, а десять – 20-25 ц/га. Відповідно, потрібно говорити про те, що при вирощуванні цієї культури бажано орієнтуватися на два взаємопов'язані завдання. Перше – мінімізація витрат із закладкою очікуваної рентабельності в розрахунку на результат по врожайності нижче середнього. І друге – оптимізація технології з метою пом'якшення впливу стресових факторів на сходи рослин.

**НА ЧОМУ ЕКОНОМЛЯТЬ В ГОСПОДАРСТВАХ,
ДЕ ВИРОЩУЮТЬ ОЗИМІ КУЛЬТУРИ, І НА ЧОМУ
ЕКОНОМИТИ В ЖОДНОМУ РАЗІ НЕ МОЖНА?**

І СКІЛЬКИ ГОСПОДАРСТВ – СТІЛЬКИ І ПІДХОДІВ.

Скажімо, чимало фермерів у самому серці Степу ані на йоту не відходять від класичної технології, прописаної ще у радянських підручниках із землеробства. Зорали землю (як варіант – здійснили глибоке розпушування), пустили культиватор чи борону, посіяли пшеницю – і так з року в рік. Головний розрахунок тут на те, що пощастить з опадами – або восени, або навесні, або влітку. Глибокий механічний обробіток ґрунту прибирає частину бур'янів, оборотом пласта стерня заганяється на глибину і якщо проскочить вдало хоча б зо два гарні дощі, то озима пшениця може «вистрілити».

Недоліки такої технології відомі. По-перше, вона не працює в посушливі роки, а по-друге, сукупні витрати невинуватно високі як для зони ризикованого землеробства. Спалити понад 50 літрів пального на гектар – це дуже дорого для степового господарства.

Чимало дрібних господарств в степових регіонах впадають в іншу крайність, практикуючи щось середнє між No-Till і Mini-Till, запускаючи по стерні дискову борону на глибину від 3 до 6 см. Після проведеного обробітку на рівні посівного горизонту проводиться висів у начебто закриту вологу. Якщо вона там, звичайно, залишилася.

Система мінерального живлення при цьому безпосередньо залежить від фінансових можливостей і фантазії фермера. Хтось розкидає трохи азоту під дискування, хтось вносить широкий спектр гранул при посіві (від селітри – до складнорозчинної NPK), а хтось і зовсім залишає це питання відкритим.

GLADIATOR 1205

будь сильним, будь з КУН

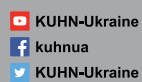

Довговічність
та надійність

kuhnfinance

kuhnnews

www.kuhn.ua

ТОБ «УАПК», Київська обл., смт. Чабани,
вул. Машинобудівників, 1
+38 (044) 379 07 69, (067) 508 92 92
www.uapc.com.ua

Обидва ці підходи хоча і мають право на життя, проте при розробці бюджетної технології вирощування озимої пшениці слід почати з головного – наших можливостей.

Ми повинні чітко підрахувати, чи є реально сенс вкладатися в кожен гектар, виходячи з мінімальної усередненої врожайності. Потім обрати оптимальну технологію обробітку (або відсутності обробітку) ґрунту за конкретних ґрунтово-кліматичних умов.

Тому ми радимо звернути увагу на наступні види технологій, які себе нормально показують за умов дефіциту вологи.

Перша – вертикальний обробіток ґрунту. **Друга** – специфічна технологія, яка передбачає, що половина пожнивних залишків залишається в якості мульчі. **Третя** – періодична оранка за обов'язкової умови використання органічних добрив.

Вертикальний обробіток ґрунту. Спрощено кажучи, це підризання верхнього шару ґрунту без його перевертання і формування густої сітки мікророзломів, крізь які вільно циркулюють волога і повітря, створюючи для кореневої системи східів оптимальні умови розвитку. Ця технологія показує себе в степових господарствах дуже непогано, тому якщо підібрати якісний агрегат і технологію під нього, можна зберегти вологу і посіяти пшеницю в нормально підготовлений ґрунт.

Технології, що передбачають рівномірний розподіл подрібнених пожнивних залишків по поверхні поля поряд з якісним подрібненням верхніх шарів ґрунту, також демонструють хороші результати. Головне – обрати ґрунтообробний агрегат, за допомогою якого можна внести добрива на глибину розвитку кореневої системи майбутніх сходів. При цьому мульчуючий килим подрібненої соломи дасть змогу знизити температуру ґрунту і зберегти більше вологи, перешкоджаючи випаровуванню.

І, нарешті, можна стверджувати, що класична оборотна оранка в степу може бути актуальною за дотримання ключової вимоги – періодичного внесення органіки, тобто, гною в нормі не менше 30-40 т/га. Урожайність і стійкість посівів в цьому випадку завжди будуть вищими, в тому числі завдяки вологоутримуючим властивостям насиченого органікою ґрунту. Однак оранку бажано проводити не частіше, аніж раз в два-три роки.

НА ОКРЕМУ УВАГУ ЗАСЛУГОВУЄ ПИТАННЯ
З ВНЕСЕННЯМ ДОБРИВ. АДЖЕ НАШЕ ЗАВДАННЯ
ДИКТУЄТЬСЯ ЕКОНОМІКОЮ ГОСПОДАРСТВА:
ВНЕСТИ ЯКОМОГО МЕНШЕ, АЛЕ ЩОБ
СПРАЦЮВАЛО ПО МАКСИМУМУ.

Дедалі частіше доводиться зустрічатися з цілком обґрунтованою думкою агрономів, які працюють в посушливих умовах, котрі вважають, що азотні добрива потрібно давати не навесні, а восени. Жодного ґрунтового промивання в таких умовах вже немає – воно залишилося на сторінках радянських підручників. І ті самі 100 кг селітри чи карбаміду краще дати у жовтні-листопаді – під перший сніг чи дощ. Ось ці гранули там і залишаться, підгодовуючи рослини до весни. А навесні настане знову дика спека без опадів, і озима пшениця просто не зможе взяти свій азот за класичною технологією.

За бюджетної технології вирощування усі закладки фосфору і калію краще проводити раз на два роки – під соняшник. Озима пшениця його просто не засвоїть в перший рік після внесення. Єдиний виняток – при сівбі бажано внести 40-50 кг/га азотно-сірчаного або азотно-фосфорного добрива. Можна обидва види і, бажано, у рідкій формі.

Як ми вже згадували на початку матеріалу, саме озими сьогодні є найбільш стабільною величиною в сівозміні, своєрідним страховим фондом, оскільки свою вологу вони так чи інакше ухоплять. Принаймні восени і ранньої весни, а, отже, хоча б мінімальна рентабельність буде. На відміну від кукурудзи або сої, які, не отримавши в критичну фазу розвитку потрібної кількості вологи, незрівняно просто йдуть в анабіоз.

ОТЖЕ, НА ЩО ВАРТО В ПЕРШУ ЧЕРГУ ЗВЕРТАТИ
УВАГУ ПРИ НАПРАЦЮВАННІ ОПТИМАЛЬНОЇ
З АГРОНОМІЧНОЇ І ФІНАНСОВОЇ ТОЧКИ ЗОРУ
ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОЩУВАННЯ ОЗИМОЇ ПШЕНИЦІ.

В першу чергу, на регулятори росту з одночасною фунгіцидною дією як на альфу і омегу сучасної технології вирощування озимих культур. Сьогодні просто не можна інакше.

У цю бакову суміш бажано додати магній, сірку і мідь, а навесні – цинк і бор. Не завадить також добриво, що містить кальцій. Тому, розраховуючи оптимальну рентабельність вирощування озимих, орієнтуємося не тільки на NPK.

Поміж сходами озимої пшениці має бути достатня відстань для того, щоб можна було пройтися ротаційною бороною навесні. Цього та минулого року по Україні загинули тисячі гектарів озимих пшениць та ячменю, задихнувшись під кам'янистою кіркою, що утворилася внаслідок настання сильної спеки після танення снігів. І у всякому разі хороший міжрядний обробіток ніколи не буде зайвим.

І, врешті-решт, слід активніше використовувати такий безкоштовний метод боротьби зі шкідниками, хворобами рослин і спеціалізованими бур'янами як сівозміна. В степу начебто особливо нового нічого не придумаєш, однак якщо традиційну трійцю озима пшениця-озимий ячмінь-соняшник розбавити ще, наприклад, горохом і гречцею, то в руках агронома з'явиться набагато більш універсальний інструмент.

Іван Бойко

Як «впіймати» усі кошики

ПРАВИЛЬНИЙ ВИБІР ЖАТКИ ДЛЯ ЗБИРАННЯ СОНЯШНИКА
ДАЄ ЗМОГУ ОТРИМАТИ ДОДАТКОВИЙ ПРИБУТОК
ПРИ ЗБИРАННІ ЦІЄЇ КУЛЬТУРИ

Хороший урожай соняшнику – це гарантований прибуток для аграрія. Гарантований збут, досить висока рентабельність. Але, звісно, існують специфічні проблеми під час вирощування. Це нерівне протистояння із вовчком, порушення сівозміни та очевидні труднощі при збиранні. Однак останній аспект, тобто неповне збирання врожаю соняшнику і досить відчутні його втрати, спричинені багато в чому неправильним вибором жаток і намаганням на них заощадити. Іноді в господарствах на особливості конструкції пристрою для збирання соняшника навіть не звертають уваги. Головне – виростити врожай, а там розберемося: чи кукурудзяну жатку причепаємо, чи щось беушне підберемо. Результатом такого підходу становиться втрата істотної частини врожаю.

Головним чином аграрії звертають увагу на продуктивність жатки, а також на ефективність її роботи. Та, на жаль, по-справжньому якісні агрегати вибирають далеко не всі.

Соняшник – це культура, яка має легку масу у порівнянні, скажімо, із кукурудзою, і тому її збирання цілком можливе за використання кукурудзяних жаток на знижених обертах. Логіка тут очевидна – навіщо платити 10-20 тисяч у.о. нібито на порожньому місці, коли можна обійтися вже наявним обладнанням.

Та, на жаль, така «економія» майже завжди закінчується суттєвими втратами врожаю, які можуть досягати 30%. Що цікаво, якщо врожай соняшнику видається гарним, то аграрії цього недобору навіть не помічають.

Аналогічним чином, коли про високий врожай мова не йде, то питання технічного оснащення вирішується таким чином: яка різниця, яка жатка, якщо тут ледве 10 ц/га набереться...

От і виходить, що через неякісне обладнання у полі залишаються десятки тонн незібраного насіння соняшнику, за які можна було б взяти хороші гроші.

Причому апеляція до продуктивності пристрою для прибирання в даному випадку не має під собою розумних підстав. Адже це не пшениця, при збиранні якої часом кожна година на рахунок – соняшник спокійно може почекати, поки його терпляче і акуратно зберуть в бункер комбайна.

І звісно ж, на особливу увагу заслуговує поширена практика застосування жаток для кукурудзи на соняшнику.

ЖАТКИ ДЛЯ ЗБИРАННЯ КУКУРУДЗИ МАЮТЬ РЯД МЕХАНІЗМІВ, НЕОБХІДНИХ ДЛЯ ВІДДІЛЕННЯ КАЧАНІВ ВІД СТЕБЛА КУКУРУДЗИ, АЛЕ АБСОЛЮТНО НЕПОТРІБНИХ ДЛЯ ЗРІЗАННЯ КОШИКІВ СОНЯШНИКУ.

При цьому спостерігається марне використання потужності комбайна на привід цього механізму і, як результат, перевитрата пального. До того ж, у цьому разі неможливо повністю використовувати потенціал комбайна, адже, наприклад, він замість 8-рядної жатки для збирання кукурудзи зі спеціальними пристосуванням, без проблем міг би працювати як мінімум з 12-рядною жаткою для збирання соняшника. Себто, ми втрачаємо продуктивність.

Так само як і під час збирання соняшнику за допомогою зернової жатки з ліфтерами, жатка для прибирання кукурудзи разом з кошиком здійснює зріз великої частини стебла, через що в комбайн потрапляє значний обсяг незернових частин рослин, який забирає системи обмолоту і сепарації.

Скажімо так, це просто непотрібно при збиранні соняшнику. Це додаткові витрати на паливо через те, що такі пристрої зрізають і перемелюють майже все стебло цілком, а не тільки шапочку. Ще один мінус – з непрофільною жаткою доводиться працювати на найнижчих швидкостях, інакше обмолот не встигає за подачею скошеної маси.

НАТОМІСТЬ НОРМАЛЬНА ЖАТКА ДЛЯ СОНЯШНИКА ДАЄ ЗМОГУ ЗБИРАТИ ВРОЖАЙ НА РОБОЧІЙ ШВИДКОСТІ ДО 10 КМ/ГОД.

Агрегат зрізає лише кошики рослин, завдяки цьому спрощується робота і знижується навантаження на комбайн, що дозволяє заощаджувати до 25% пального.

Свого часу я поспілкувався на цю тему з головним агрономом великого агрохолдингу, який вирощує соняшник на площі понад 10 тисяч га. Спочатку там також пішли шляхом сумнівної економії, застосовуючи універсальні жатки. Після цього – придбали спеціалізовані пристрої. В результаті відразу ж «з нічого» з'явилась добавка до врожайності в розмірі 2-3 ц/га. Комбайни стали акуратно зрізати полегли і ламкі рослини, які раніше просто відлітали вбік. Ще один позитивний нюанс, який зазначив мій співрозмовник: жатки для кукурудзи більш-менш нормально справлялися з прибиранням соняшнику лише в тому випадку, коли працювали по рядках. А ось по діагоналі або на ділянках неправильної форми з ними було дуже складно. На відміну від роботи жаток конкретно для соняшника.

ЗАГАЛОМ, ВСІ ЕКСПЕРТИ СХОДЯТЬСЯ НА ТОМУ, ЩО ВИКОРИСТАННЯ ЖАТКИ ДЛЯ КУКУРУДЗИ ДЛЯ ЗБИРАННЯ СОНЯШНИКА МОЖЛИВО ЛИШЕ В ТОМУ ВИПАДКУ, КОЛИ МОВА ЙДЕ БУКВАЛЬНО ПРО ДЕСЯТКИ ГА.

Враховуйте, що і в цьому разі втрати при збиранні врожаю становитимуть не менш ніж 1 ц/га. Помножимо його вартість на кількість гектар – і робимо висновки про доцільність придбання спеціалізованого пристрою.

Ми навмисно не торкатимемося конкретних назв брендів і моделей: само собою, що кожен виробник хвалитиме лише власну техніку. Проте існують чіткі рекомендації, згідно до яких фахівці і рекомендують вибирати жатки для соняшника.

ПОЧНЕМО З УЖЕ ЗГАДАНОГО АСПЕКТУ: ЖАТКА ПОВИННА ДОЗВОЛЯТИ ПРОВОДИТИ ЗБИРАННЯ СОНЯШНИКУ НЕЗАЛЕЖНО ВІД НАПРЯМУ РЯДКІВ АБО СПОСОБУ ВИСІВУ.

В цьому плані варто звернути увагу на так звані жатки суцільного зрізу, які дозволяють збирати врожай в будь-якому напрямку: поперек, на краях, під кутом, взагалі як завгодно, причому без втрат. Зріз соняшнику повинен здійснюватися під оптимальним кутом якомога ближче до кошиків, скорочуючи, таким чином, кількість стебел, що потрапляють в комбайн.

Це дозволяє знизити відсоток заміченості зібраної маси на виході і вологості насіння в бункері комбайна, що забезпечує істотну економію на етапах сушіння і переробки врожаю. Також це дозволяє знизити навантаження на комбайн і значно раціональніше витратити пальне.

Пристрій для збирання соняшнику повинен мати певний запас продуктивності роботи. Якщо стоїть суха погожа днина, то ми спокійно збираємо врожай в нормальному економічному режимі. Якщо ж доводиться працювати за умов високої вологості, то без проблем працюємо з повним навантаженням.

Слід вибирати такий пристрій, який зрізає і подає в комбайн тільки кошик соняшнику без стебла і без бур'янів, «обмолот» яких призводить до зайвої витрати потужності комбайна і збільшує засміченість соняшнику в бункері. Велика кількість фрагментів стебел соняшнику і бур'янів призводить до неправильної роботи очищення комбайна і, як наслідок, зростання втрат. Саме на цю особливість слід звернути увагу передусім.

І нарешті поговоримо про ціну питання. Якщо ми додатково збираємо бодай 1 центнер соняшнику з гектара, то ми окуповуємо вартість нової спеціалізованої жатки вже на площі 500 гектарів. Ось і все, а тому удавана «економія» при відмові від застосування збиральних пристроїв для соняшнику є оманливою. Навпаки, хороша соняшникова жатка дає змогу отримати додатковий прибуток, причому дуже непоганий прибуток.

Іван Бойко

Ірина Паламар закликала дотримуватися українських інтересів при виконанні вимог Угоди з ЄС

ТЕМА ВПЛИВУ УГОДИ З ЄС НА АГРАРНИЙ БІЗНЕС І ЯКІСТЬ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ ПІДНИМАЛАСЯ НА КРУГЛОМУ СТОЛІ, ПРИСВЯЧЕНОМУ ПИТАННЮ ВПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ВИМОГ ДО ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ В УКРАЇНІ. ЕКСПЕРТИ ВИСЛОВИЛИСЯ ПРО НИЗКУ КЛЮЧОВИХ ПРОБЛЕМ ГАЛУЗІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ.

25 червня відбувся круглий стіл за темою «Рік європейських вимог до харчових продуктів в Україні: які підсумки?», організований Українським кризовим медіацентром, за участі експертів харчової промисловості, представників влади, галузевих асоціацій.

Як відомо, рік тому в Україні почали діяти нові вимоги до харчової продукції внаслідок адаптації українського законодавства до європейського у рамках Угоди про асоціацію з ЄС.

Нові стандарти мали забезпечити кращу якість продукції на внутрішньому ринку і широкі можливості для українських виробників на світовому ринку. Частина зацікавлених сторін запевняла, що від нових правил виграють і бізнес, і споживач. Інші переконували, що за новими правилами домашнє молоко і м'ясо заборонять для продажу, і це знищить дрібних операторів ринку, а відновлення перевірок підприємств збільшить корупційні ризики.

Тож експерти галузі зібралися, аби визначити, як нові європейські стандарти до харчової продукції вплинули на виробництво:

- Чи покращилася якість продуктів та як у цьому переконатися?
- Як нові правила гри вплинули на бізнес великих, середніх, дрібних операторів?
- Як нові правила вплинули на український експорт?

В рамках дискусії виступила аграрний експерт, віце-президент AVA Group, член Спільки Українських Підприємців Ірина Паламар, яка висловила низку зауважень та пропозицій щодо кроків, які необхідно впроваджувати для поліпшення якості харчових продуктів, аби при цьому не постраждали інтереси бізнесу, дрібних фермерів та власників особистих селянських господарств.

Говорячи про запровадження європейських вимог та стандартів до харчової продукції, Ірина Паламар акцентувала, що при цьому потрібно враховувати специфіку українського ринку.

«Значний відсоток молочної та м'ясної сировини виробляється у господарствах населення, – відзначила Ірина Паламар. – Більше половини поголів'я ВРХ зосереджено у звичайних людей.

Станом на 1 червня 2019 року поголів'я ВРХ в Україні становило 3739,0 тис. голів (з них 1925,4 тис. голів корів), з яких у населення 2615,4 тис. голів (з них 1468,3 тис. голів корів). Свиней у господарствах населення станом на 1 червня 2019 р. – 2809,4 тис. голів із загальних 6347,0 тис. голів.

Тому при виконанні Україною євроінтеграційних вимог Угоди про Асоціацію, в частині адаптації законодавства в сфері харчової продукції належної уваги потребують, окрім великого та середнього бізнесу, і господарства населення. Дуже важливо підтримати цю категорію операторів ринку з боку держави та донорів, якщо ми хочемо, щоб Україна виробляла достатню кількість молока та м'яса. Сільське населення не має достатньо фінансових засобів, щоб самостійно виконати досить жорсткі, хоча і потрібні, європейські вимоги.

Спікер відзначила, що хвиля публікацій та заяв в ЗМІ про можливі негативні наслідки від заборони прийому від сільського населення молока 2-го сорту, а також заборони подвійного забою і продажу домашнього м'яса, є досить обґрунтованою.

І до них в жодному разі не можна ставитися легковажно. «На сьогодні поки що немає соціального бунту сільського населення та негативних сигналів про серйозну нестачу молочної чи м'ясної сировини лише через те, що відтерміновано фактичне впровадження нових європейських стандартів до молочної та м'ясної харчової продукції. Заявляти, що запровадження нових правил не вплинуло на дрібних операторів ринку навіть некоректно», – акцентує спікер.

У ході обговорення спікер нагадала, що з 1 січня 2019 року набув чинності новий ДСТУ 3662:2018 «Молоко-сировина коров'яче. Технічні умови», який суттєво не впливає на приватні домогосподарства.

В частині ж вимог до молока 2-го ґатунку, яке переважно виробляється у господарствах населення, продовжує діяти до кінця 2019 року старий ДСТУ 3662-97 «Молоко коров'яче незбиране. Вимоги при закупівлі». З 1 січня 2020 року буде встановлено дворічний перехідний період, протягом якого молоко 2-го ґатунку буде прийматися, але виключно для технічних цілей (корми для тварин, казеїн тощо).

«Тому необхідне впровадження нових європейських вимог до молока, яке виробляється у господарствах населення. Ми разом з фахівцями підготували проект відповідного нормативно-правового акту про відтермінування і передали його до Уряду».

Ірина Паламар акцентувала, що господарствам населення, які утримують корів, потрібно надати час, щоб підготуватися до нових вимог. І держава в цьому також має допомогти. Головним чином – у сприянні об'єднання людей у сільськогосподарські молочні кооперативи та спільне придбання обладнання для отримання молока високої якості.

Задля цього, на думку експерта, в Україні повинна реалізовуватися загальнодержавна політика з популяризації кооперативного руху та безоплатної допомоги в організації кооперативів; впроваджуватися практична інформаційна та роз'яснювальна допомога в регіонах з отримання бюджетної дотації на закупівлю обладнання молочними кооперативами.

«Для людей в селах часто корова – єдиний дохід, – зауважила спікер. – А за молоко вищої якості селянин міг би отримувати більшу ціну».

Це саме стосується і селян, які займаються виробленням м'ясної продукції. Відповідно до законодавства, з 2025 року буде заборонено подвірний забій тварин, а значить, вони не матимуть змогу реалізовувати м'ясну продукцію, адже спеціалізованих підприємств для забою тварин в Україні мізерна кількість: значна частина, яка офіційно рахується, не працює; інша ж частина – територіально віддалена від сіл.

Тому, на думку Ірини Паламар, держава повинна запропонувати іншу альтернативу – можливість забою тварин на сертифікованих забійних підприємствах та реалізації такої продукції. Через зазначені причини необхідно відтермінувати запровадження нових вимог до забою тварин та реалізації м'яса. «Аналогічно я не підтримую прийняття проекту №7489 Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення заходів стосовно забезпечення простежуваності», згідно з яким з 2020 року м'ясо тварин, забитих не у спеціалізованих забійних пунктах, не можна буде реалізовувати на продаж, а дозволятиметься лише для власного споживання. За відсутності державних програм підтримки будівництва та реконструкції в Україні забійних підприємств не доцільно говорити на державному рівні про заборону подвірного забою».

Таким чином, експерт закликала дотримуватися пріоритету українських інтересів при виконанні вимог Угоди про Асоціацію. «На сьогодні, на жаль, Україна може експортувати дуже обмежений перелік харчової продукції, хоча для ЄС внутрішній ринок України відкритий. Україна не має права експорту до ЄС живих тварин та м'яса. Також експортні квоти для ЄС та України не рівнозначні. Формальне, на папері, впровадження нових вимог до якості харчової продукції, без підтримки національного виробника, може призвести лише до його знищення – в першу чергу, дрібного», – підсумувала Ірина Паламар.

Також у дискусії взяли участь інші експерти та представники профільних міністерств і відомств:

- **Володимир Лапа**, голова Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів;
- **Руслан Ткаченко**, керівник експертної групи з питань співробітництва у сферах аграрної політики, захисту прав споживачів і технічного регулювання Урядового офісу координації європейської та євроатлантичної інтеграції;
- **Микола Мороз**, генеральний директор Директорату безпечності та якості харчової продукції Міністерства аграрної політики та продовольства України;
- **Галина Котик**, експерт проекту «Вдосконалення системи контролю безпечності харчових продуктів в Україні»;
- **Євген Кузьменко**, менеджер Молочного комітету/Комітету деревообробної та меблевої галузі Європейської Бізнес Асоціації.

Модератором заходу виступила Тетяна Колосова, керівник напрямку по роботі з національними аудиторіями Українського кризового медіацентру.

За матеріалами Асоціації тваринництва України

Ліцензія на зберігання пального: ЗАПИТУВАЛИ – ВІДПОВІДАЄМО

Чи необхідно отримувати ліцензію, адже її начебто скасували?

Так, необхідно. Її не скасували, а тільки перенесли штрафні санкції за діяльність без ліцензії. Президентом підписано Закон від 06.06.19 р. №2744-VIII «Про внесення зміни до ст. 18 Закону від 19.12.95 р. №481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва й обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та пального» (далі – Закон №2744, Закон №481), який набув чинності з 01.07.19 р.

Змінами передбачено відтермінування до 31.12.19 р. застосування фінансових санкцій у вигляді штрафу за зберігання пального без наявності ліцензії в розмірі 500 тис. грн. Нагадаємо, цей штраф введено ст. 17 Закону №481.

Отже, ліцензування діяльності зі зберігання пального не скасували. Суб'єктам господарювання (далі – СГ) надали час до кінця року оформити ліцензію, а до цього їх не штрафуватимуть.

Майте на увазі!

Перенесли лише штрафні санкції за зберігання. Інші діють з 01.07.19 р. (виробництво, оптова та роздрібна торгівля), тобто з дати набрання чинності змін до Закону №481.

Чи треба отримувати ліцензію платнику ЄП четвертої групи, якщо він не перевищує ліміти, встановлені для акцизного складу (об'єми пального протягом року не більше 10 тис. м³)?

Так, треба.

Згідно із Законом №481 отримати ліцензію має кожний СГ, який зберігає пальне. На жаль, цей Закон не містить лімітів об'єму або часу зберігання пального. Тож виходить, що отримувати ліцензію повинні всі, хто проводить таку діяльність, у тому числі єдиники четвертої групи.

Як зрозуміти, яке пальне підпадає під дію Закону №481?

У Законі №481 термін «пальне» вживається у значенні, наведеному в пп. 14.1.1411 ПК. Цією нормою до пального віднесено:

- нафтопродукти;
- скраплений газ;
- паливо моторне альтернативне;
- паливо моторне сумішеве;
- речовини, які використовуються як компоненти моторних палив;
- інші товари згідно з кодами УКТЗЕД.

Тож у разі зберігання будь-якої з перелічених речовин доведеться отримувати ліцензію. Якщо речовина не характеризується як паливо (наприклад, моторне мастило), то її зберігання не підлягає ліцензуванню.

Куди звертатися за отриманням ліцензії? У якій формі подавати документи?

Звертатися слід до обласного управління ДФС за місцем зберігання пального. Після реорганізації ці обласні підрозділи ДФС перетворюються на ДПС.

Подавати документи можна як у паперовому, так і в електронному вигляді. З цього приводу ДФС видано лист від 30.05.19 р. № 17014/7/99-99-12-01-01-17 (далі – Лист №17014), у якому, зокрема, визначають:

- форми заяви щодо ліцензії на право роздрібної торгівлі паливом (додаток 1) та заяви щодо ліцензії на право зберігання пального (додаток 2), які розроблено для програмного забезпечення «Ліцензування пального». Обласним ДФС доручено забезпечити їх розміщення у програмі;
- вигляд ліцензії на роздрібну торгівлю (додаток 4) та зберігання пального (додаток 5);
- для подання на паперових носіях – зразки заяви для ліцензії на право оптової торгівлі паливом (додаток 7) та на право зберігання пального (додаток 8).

Звертаємо увагу! Вони носять виключно рекомендаційний характер.

Також на офіційному сайті ДФС (<http://sfs.gov.ua/>) розміщено форму заяви щодо ліцензії на право зберігання пального. Сільгосптоваровиробники можуть використовувати обидві форми (з Листа № 17014 та з сайту ДФС).

Які документи подаються разом із заявою для отримання ліцензії?

Разом із заявою подаються:

1) завірені заявником копії:

- документів, які підтверджують право власності/користування або будь-яке інше право на земельну ділянку, на якій розташовано об'єкт продажу або зберігання пального, з відповідним до діяльності заявника цільовим призначенням;
- акта введення/готовності об'єкта до експлуатації або сертифіката про прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів щодо кожного об'єкта продажу або зберігання;
- дозволу на початок виконання робіт підвищеної небезпеки та початок експлуатації (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки;

2) квитанція про внесення річної плати за ліцензію (на роздрібну торгівлю додатково наводяться: адреса місця торгівлі, перелік РРО/КОРО, інформація про них та дата початку їх обліку в податковій). Строк дії ліцензії – 5 років. Плата за її отримання – 780 грн. на рік. Відповідальність за достовірність наведених у заяві даних несе заявник.

Подавати копії документів, які є у відкритих держреєстрах, не обов'язково. У цьому разі слід указати їхні реквізити (реєстраційний номер об'єкта нерухомості, кадастровий номер тощо).

Сільгосп підприємство не має акта введення об'єкта в експлуатацію. Чи підійде більш старий документ?

Так, дозволяється подавати й видані раніше документи. Стосовно цього у заключних положеннях Закону №481 (ч. 3 ст.18) встановлено виняток, а саме:

СГ звільняються від обов'язку подання таких документів до 01.01.22 р. за умови подання копій документів, що підтверджують право власності на такі об'єкти та видані в установленому порядку до 01.01.14 р.

Утім, повного переліку необхідних документів немає, тому сказати точно, який саме документ підійде, важко. Це слід з'ясовувати у працівників податкової.

Пальне зберігається в бочці, якій багато років. Який документ на цю бочку слід подавати?

Вважаємо, що підійде будь-який документ, що підтверджує право власності або користування такою бочкою (догівір купівлі-продажу, оренди, акт приймання-передачі майна КСП тощо). На жаль, Закон №481 містить загальні правила та не конкретизує багато моментів. У ст.15 Закону №481 наводиться перелік необхідних документів (див. вище). Жодних інших варіантів не прописано. Проте в різні часи отримували різні документи.

Імовірно, згодом податківці виправлять ситуацію (видають роз'яснення, листи, індивідуальні та загальні податкові консультації), але наразі маємо те, що маємо. У будь-якому разі у вас повинен бути документ на місце зберігання пального, чи то будівлю, чи то ємність. Його і подавайте.

Зауважимо, що для роз'яснення багатьох питань доцільно звернутися до податківців із запитом на отримання індивідуальної податкової консультації.

Де видають дозвіл на початок виконання робіт підвищеної небезпеки та початок експлуатації (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки (далі – дозвіл)?

Дозволи видаються територіальними органами Держпраці за місцем державної реєстрації заявника (юрособи чи фізособи-підприємця). Перелік терорганів можна знайти на офіційному веб-сайті Держпраці за посиланням: <http://dsp.gov.ua>

Фактично таких дозволів буде два. Порядок видачі дозволів визначено постановою КМУ від 26.10.11 р. №1107 (далі – Порядок №1107). Оскільки пальне – це легкозаймиста речовина, під час його використання утворюються вибухонебезпечні пари. А роботи в таких зонах належать до робіт підвищеної небезпеки (п.6 додатка 2 до Порядку №1107).

Що стосується машин/механізмів (паливнороздавальні колонки, ємності, цистерни тощо), то вони відносяться до обладнання та захисних систем, які призначені для експлуатації (застосування) в потенційно вибухонебезпечному середовищі (п.7 додатка 3 до Порядку №1107).

Форма заяви на отримання дозволу наведена в додатку 4 до Порядку №1107. Заява подається в паперовій формі, надсилається поштою або в електронній формі через Центр надання адмінпослуг (п. 9 Порядку №1107).

Дозвіл на виконання робіт діє п'ять років, а на застосування машин – безстроково.

Майте на увазі! Дозвіл видається безкоштовно, але для збирання пакета документів (на експертизу тощо) заявнику доведеться витратити кошти (детальніше див. «БАЛАНС-АГРО», 2019, №26-27, с.21).

Чи дійсно дозвіл не потрібен, якщо об'єми зберігання не перевищують 5 тис. т?

Ні, дозвіл потрібен для будь-якого об'єму зберігання.

У п.3 переліку робіт підвищеної небезпеки (додаток 2 до Порядку №1107) йдеться про зберігання вибухонебезпечних та небезпечних речовин 1-го та 2-го класу небезпеки, горючих рідин, маса яких дорівнює або перевищує значення нормативів порогових мас (визначені постановою КМУ від 11.07.02 р. №956 «Про ідентифікацію та декларування безпеки об'єктів підвищеної небезпеки», далі – Постанова №956).

Дійсно, Постанова №956 містить пороги, за недовсягнення яких дозвіл не видається (1-й клас – 50 тис. т, 2-й клас – 5 тис. т).

Тільки слід урахувати один важливий момент: дозвіл видається не тільки за цим критерієм, існує багато видів робіт, на виконання яких слід мати дозвіл (додаток 2 до Порядку №1107). Те саме стосується експлуатації машин/устаткування (додаток 3 до Порядку №1107).

Дозволи видаватимуть не на підставі п.3 додатка 2 до Порядку №1107, а згідно з:

- п. 6 додатка 2 – газонебезпечні роботи та роботи у вибухонебезпечних зонах;
- п. 7 додатка 3 – обладнання та захисні системи, призначені для експлуатації (застосування) в потенційно вибухонебезпечному середовищі.

У цих пунктах не встановлено порогової маси зберігання пального, тобто дозвіл слід отримувати за зберігання будь-якої кількості пального.

Чи треба додавати новий КВЕД у зв'язку з діяльністю зі зберігання пального для власних потреб?

Ні, додавати КВЕД у разі зберігання пального для власних потреб не треба.

Зінаїда КОЗЮК,

редактор юридичного напрямку видання «БАЛАНС-АГРО»

«БАЛАНС-АГРО» –
створюємо стабільність,
досягаємо успіху.
ПРИЄДНУЙТЕСЯ!

(056) 370-44-25; (067) 544-19-29

АГРОКАЛЕНДАР

ДНІ СОЛОДКОЇ КУКУРУДЗИ

9-10.08.2019

Україна, с. Леонівка, Кагарлицький р-н, Київська обл.

Запрошуємо Вас на «Дні солодкої кукурудзи» 9-10 серпня 2019 року на демо-ділянці провідної української селекційної компанії ВНІС.

Під час заходу планується:

- демонстрація в полі гібридів цукрової кукурудзи селекції ВНІС, які вже завоювали своє місце на ринку;
- знайомство з селекційними новинками, які незабаром будуть тішити любителів цукрової кукурудзи;
- частування унікальної салатної галузистої кукурудзи Діадема;
- презентація південноамериканського гібриду салатної кукурудзи з рекордною кількістю рядів зерен — Чокло.

Тел.: 0 (800) 302-032

УКАБ АГРОТЕХНОЛОГІЇ

14.08.2019

Україна, с. Велика Олександрівка, Київська обл.

На полі площу 21 га будуть випробувані у роботі 30+ сучасних с/г агрегатів для основного та передпосівного ґрунтообробітку.

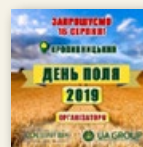
Більше 50 компаній представлять інноваційні агро-технології та актуальні технічні рішення у статичній експозиції. В рамках події також оцінимо результати роботи 8 сівалок брендів Horsch, Lemken, Amazone, Kuhn, Great Plains, Maschio Gaspardo, Massey Ferguson і Precision Planting на демонстраційних ділянках посіву кукурудзи.

Тел.: (098) 021-00-62

ДЕНЬ ПОЛЯ 2019 ВІД UA GROUP

16.08.19

Україна, м. Кропивницький

UA Group — перший український багатогалузевий аграрний холдинг, створений командою Торгового дому «Соевий вік», що спеціалізується на комплексному розвитку агро-промислового комплексу, дистрибуції та реалізації посівного матеріалу, біопрепаратів і засобів захисту рослин, впровадженні інноваційних технологій в сфері агровиробництва і інших напрямів сільсько-господарської діяльності.

Запрошуємо Вас на «День поля 2019», який відбудеться 16 серпня у м. Кропивницький на території «АгроЕкспо»!

Тел.: (050) 452-08-09

ЕФЕКТИВНЕ УПРАВЛІННЯ АГРОКОМПАНІЯМИ

18 вересня

Terminal Z, Київська обл.

LFM

LARGE FARM
MANAGEMENT CONFERENCE

500+ топ-менеджерів аграрних компаній

8+ годин спілкування у спеціалізованому професійному середовищі

Провідні світові спікери

Обговорення «гарячих» питань агробізнесу

Реєструйтеся зараз за вигідною ціною!

lfm.com.ua
(068) 802 79 74
lfm@ucab.ua

21-Й СОРОЧИНСЬКИЙ ЯРМАРОК

20-25.08.2019

Україна, с. Великі Сорочинці, Полтавська обл.

Великі Сорочинці на Полтавщині з XIX століття славяться як місце проведення самого колоритного ярмарку в Україні. Особливої популярності він набув після виходу в світ знаменитої повісті «Сорочинський ярмарок» українського письменника М. Гоголя, який був уродженцем села Сорочинці.

Тел.: (0532) 50-82-11, (0532) 50-82-12

ДЕНЬ ПОЛЯ (С. ВІЛЬХУВАТКА)

27.08.19

Україна, с. Вільхуватка,
Харківська обл.

Головна принада заходу – це демонстраційні поля з новими гібридами кукурудзи та соняшника. Тому після урочистого відкриття та знайомства учасники заходу перейдуть до ознайомлення на демо-полі, подивляться на власні очі, чого варті гібриди вітчизняної та імпортної селекції.

Тел.: (099) 467-92-76

АГРОМАРКЕТИНГ-2019

28.08.2019 Україна, м. Київ

Серед ключових тем:

- Сучасний маркетинг в агросфері
- Маркетингові трансформації бізнесу від задуму до успішного втілення
- Продуктове лідерство та інновації
- Створення продуктів в умовах сучасного ритейлу
- Роль маркетингу в процесі просування та продажу товару на ринку
- Як вибрати оптимальну структуру управління маркетингом або вдосконалити вже існуючу та багато іншого.

Тел.: (044) 248-02-67, (067) 243-38-03

AGRO PLUS 2019

29.08.2019

Україна, с. Сальник, Калинівський
р-н, Вінницька обл.

На Вас чекатимуть компанії з продажу сільськогосподарських машин та обладнання, представники автомобільних компаній, ЗМІ та багатьох інших компаній, товари і послуги яких вкрай важливі для досягнення високого врожаю.

А також на Вас буде чекати тест-драйв нових тракторів, наданих компанією «AgroTemp», і легкових автомобілів світових брендів.

“Експорт олії з України”

28 листопада
2019

МВЦ
Київ

Завантажити
додаток UFEexpo

UFE Ukrainian Food Expo

3 питань участі та відвідування:

+38 067 636 93 17 lu@ukrainian-food.org www.ufexpo.com.ua

III Міжнародна виставка продовольчої продукції

UFE Ukrainian Food Expo

Подія №1 в продовольчій
галузі України

27.11 - 28.11
2019

МВЦ
Київ

210
експонентів

5000
бізнес-взаємодій

50
закупівельних актів

9
бізнес-подій

3 питань участі та відвідування:

+38 067 636 93 17
lu@ukrainian-food.org
www.ufexpo.com.ua

Організатор
UKRAINIAN FOOD EXPORT BOARD

Завантажити
додаток UFEexpo

GRAIN UKRAINE 2019: на ринку переважає оптимізм

Динаміка розвитку українського ринку зернових дає привід для оптимізму – таким був головний лейтмотив IV Міжнародної конференції Grain Ukraine, що відбулася в Одесі 24-25 травня 2019 року. Ведучі гравці та експерти висловили переконаність, що у сезоні 2019/2020 українські аграрії перевищать рекорд минулого сезону. Головним викликом залишається транспортування врожаю у порти.

В.о. міністра аграрної політики та продовольства України **Ольга Трофімцева** спрогнозувала, що обсяги виробництва зернових в Україні у 2019/2020 порівняно з минулим сезоном зростуть на 1% і досягнуть 70,8 млн тонн. Урожай пшениці і ячменя збільшиться на 1,8 млн і 900 тис. тонн відповідно. При цьому очікується скорочення на 2 млн тонн виробництва кукурудзи.

Ще однією ознакою поліпшення ситуації стали великі злиття і поглинання. Співзасновник та CEO порту **TIC Андрій Ставніцер** акцентував увагу на чотирьох ознаках. SALIC купив агрохолдинг «Мрія», Bayer відкрив завод з виробництва насіння, до Allseeds увійшов голландський фонд Diligent Capital Partners, а японська «Сумітомо» купує «Спектр-Агро».

Подібні зміни сигналізують про вихід агросектора України на новий рівень і про глобалізацію українського аграрного бізнесу.

В цілому експерти конференції зійшлися у тому, що український агробізнес прагне до більшої цивілізованості та виходу з сірої зони. Від фермерів чекають переходу від продажів зерна «з поля» за готівку до реалізації врожаю світовим трейдерам, самостійної роботи з іншими країнами.

До того ж, репутація українського зерна на міжнародних ринках поліпшується, а стандарти якості наближаються до європейських. Це підтвердив старший трейдер **Promising International Trading Co. DMCC Хазем Сакеп** під час торговельної панелі: в цьому році його компанія не отримала жодної скарги на українську пшеницю. З ним були солідарні директор **Engelhart CTP Ukraine Олена Зирянова** і генеральний менеджер регіону Дунай/Україна **Cargill Василе Варварой**. Уже зараз українське зерно може конкурувати з французьким і німецьким, а невдовзі буде здатне скласти конкуренцію Австралії, Аргентині та США.

Експортна картина позитивна і в частині розширення географії українського збуту зернових. Аналітик аграрних ринків Чорноморського регіону **Refinitiv Світлана Малиш** констатує рекордний експорт вітчизняної кукурудзи, пов'язаний з її рекордним урожаєм. Однак є і зворотна сторона – ціни на світовому ринку через високі врожаї і жорстку конкуренцію рости не будуть. Хоча, як зазначила старший економічний аналітик **International Grains Council (IGC) Міріам Морат**, ситуація змінюється дуже швидко за рахунок погодних змін (зокрема, посушливості в Європі і невизначеності у Південній півкулі), стану посівів і неясності майбутніх торговельних відносин між Австралією і Китаєм, Канадою і Китаєм, США і Китаєм. Як зазначив чорноморський представник трейдера **Olam International Роман Рукасов**, торговий конфлікт по лінії США-КНР, що увійшов в активну фазу, дає можливість Україні розширити співпрацю з Піднебесною.

Проблемним залишається питання логістики – і чим більше зростає експорт, тим гостріше стає виклик. Навряд чи варто розраховувати, що найближчим часом проблема буде вирішена. Як зазначив заступник міністра інфраструктури України з питань європейської інтеграції **Віктор Довгань**, майбутній парламент буде більш популістським і лівим. Тому питання про ринок землі і приватної тяги, швидше за все, не підніматиметься, і аграрним компаніям

доведеться підвищувати ефективність в існуючих рамках.

Директор з логістики **Kernel Микола Мірошніченко** поділився досвідом його реалізації на інфраструктурній панелі Grain Ukraine. Однак загострюються інші проблеми, наприклад, зношеність парку вантажних вагонів. Як розповів директор департаменту стратегічного розвитку та інвестиційної політики АТ «Ук-рзалізізня» **Антон Саболевський**, 70% зерновозів в Україні старші 20 років, причому частина парку купувалася самими аграріями вже в зношеному стані.

В цілому, як відзначали учасники конференції, доставка зерна в порти залишається головним викликом українського агросектора, поряд з мораторієм на землю.

Забезпечити українському зерну доступ на ринки збуту – ключова задача терміналу MV Cargo, екскурсія на який проводилася спеціально для учасників Grain Ukraine у другий день події. Офіційне відкриття терміналу, згідно анонсу Андрія Ставніцера, відбудеться 6 вересня 2019 року. Свято буде відмічатися разом з іншою важливою датою – 25-річчям TIC. На даний момент термінал працює майже рік: оброблений перший мільйон тонн зерна, завершено будівництво складу наземного зберігання ємністю до 80 тис. тонн. Потужність терміналу складе 5 млн тонн на рік.

**Цього року Grain Ukraine відвідало
500 учасників з 10 країн.**

У Києві відбулась п'ята аграрна Конференція фахівців із закупівель

Група Компаній «ПроАгро Груп» спільно з Expro Consulting та Coreteka 25 червня провели у Києві щорічну Конференцію фахівців із закупівель. Захід, який цього року відбувся уже вп'яте, традиційно став потужним майданчиком для обміну досвідом між відомими агрокомпаніями та обговорення ними найактуальніших проблем закупівель.

КОНФЕРЕНЦІЯ СКЛАДАЛАСЬ З ДВОХ ОСНОВНИХ ПАНЕЛЕЙ ТА КРУГЛОГО СТОЛУ, В МЕЖАХ ЯКИХ СПІКЕРИ З ПРОВІДНИХ КОМПАНІЙ ПРЕДСТАВИЛИ СВОЄ БАЧЕННЯ ЩОДО РИЗИКІВ ТА СПОСОБІВ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ЗАКУПІВЕЛЬ УКРАЇНСЬКИМИ АГРАРІЯМИ.

Модератором і першим доповідачем першої панелі «**Енергоносії. Проблеми та перспективи в закупівлях**» став **директор і засновник компанії EXPRO Consulting Геннадій Кобаль**.

За словами **Володимира Порайка, засновника групи компаній Martin**, сьогодні передумов для дефіциту дизельного палива в Україні на початку сезону збирання врожаю немає.

Олег Максименко, національний менеджер з постачання електроенергії D.Trading, розповів про те, які зміни чекають на аграріїв після запуску ринку електроенергії в Україні 1 липня цього року.

На реаліях нового ринку електроенергії для аграрних споживачів під час своєї доповіді також зацентрував увагу **директор компанії-енергопостачальника «Веракс Енерджі» Дмитро Находкін**.

Начальник управління закупівель агрохолдингу LNZ Group Роман Кравець поділився способами закупівлі природного газу у великій агрокомпанії.

Олексій Хлебніков, заступник начальника відділу реалізації компанії «Укртатнафта», зауважив, що Україна сьогодні є імпортозалежною в плані палива.

Модератором другої панелі обговорення «**Діджиталізація закупівель. Ефективні кейси. Висновки експертів**» став **Олександр Ісаченко, CEO та співзасновник компанії Coreteka** – української IT-компанії, яка допомагає бізнесу впроваджувати інновації в маркетингові та комерційні проекти.

Першими в межах цієї панелі свої доповіді презентували представники агрохолдингу «**Астарта-Київ**». Як зауважила **начальник відділу основних виробничих матеріалів агрохолдингу Тетяна Галаніна**, діджиталізація – це неминуче. Компанія почала впроваджувати власну систему проведення електронних торгів у 2009 році. Тоді ж була розроблена система внутрішнього узгодження тендерів, але через неї проходило лише 60% тендерів.

Водночас **менеджер проекту з автоматизації систем закупівель «Астарті» Володимир Степаненков** зауважив, що сьогодні агрохолдинг досягнув того, що 100% закупівель здійснюється через електронні торговельні майданчики.

Наталія Ковальова, керівник проекту комерційних торгів Zakupki.prom.ua розповіла учасникам конференції, як швидко та ефективно купувати через електронний майданчик.

Як зауважив **комерційний директор компанії «Вчасно» Костянтин Юрченко**, важливим інструментом оптимізації бізнес-процесів у компаніях, зокрема й аграрного напрямку, є впровадження електронного документообігу.

Кирило Пряников, CEO компанії QRSmarty, поділився з аудиторією нюансами процесу оптимізації закупівель на основі реальних даних.

За словами **CEO компанії Nectain Ukraine Якова Дудирєва**, одним зі способів зробити закупівлі більш ефективними є закупівлі по smart-каталогам.

Про юридичні аспекти закупівель в агрокомпаніях розповів **керуючий партнер юридичної компанії Winner Igor Ясько**.

Група Компаній «ПроАгро Груп» дякує усім учасникам Конференції фахівців із закупівель-2019 та чекатиме Вас на наступних своїх заходах!

19-21 червня
на Київщині відбулася
3-тя міжнародна
виставка «Міжнародні
дні поля DLG в Україні» –
International Field Days
Ukraine 2019.

БІЛЬШЕ 80 КОМПАНІЙ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ З УКРАЇНИ, АВСТРІЇ, НІМЕЧЧИНИ, ФРАНЦІЇ ТА НІДЕРЛАНДІВ ЗРОБИЛИ СВІЙ ВНЕСОК В ЦЬОГОРІЧНУ ПОДІЮ, СЕРЕД НИХ ОРИГІНАТОРИ СУЧАСНИХ ГІБРИДІВ ТА СОРТІВ, АГРОХІМІЧНІ КОМПАНІЇ, ПРОВІДНІ ВИРОБНИКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ, ПОСТАЧАЛЬНИКИ ПОСЛУГ, НАВЧАЛЬНО-НАУКОВІ ТА ДОРАДЧІ УСТАНОВИ, СПЕЦІАЛІЗОВАНІ ЗМІ.

В урочистому відкритті заходу брали участь заступник міністра аграрної політики та продовольства України Віктор Шеремета, аташе з сільськогосподарських питань Посольства Німеччини в Україні Германн Інтеманн, Перший заступник голови Київської обласної державної адміністрації Світлана Свищева, голова комітету землеробства Німецького сільськогосподарського товариства (DLG e.V.) Фрідріх Баумгертель.

Аби відзначити відкриття заходу та привернути увагу до важливості впровадження нових технологій, на заході було урочисто встановлено «патріотичний» рекорд – створено найбільше зображення орнаменту вишиванки (162 метри завдовжки, 28 метрів завширшки) на тлі поля. Зображення було виконано самохідним обприскувачем Berthoud Raptor 4240 (Франція), завдяки використанню технологій точного землеробства. Рекорд увійшов до Національного реєстру рекордів України.

«Здоров'я ґрунту – запорука стабільних врожаїв» – саме з таким лейтмотивом проходила ділова програма виставки, розроблена експертами DLG за підтримки Міністерства продовольства та сільського господарства Німеччини. Аграріям запропонували корисні доповіді та подіумні дискусії на тему ерозії ґрунтів, спеціальні експозиції («Ґрунтовий профіль: як оптимізувати структуру ґрунту», «Бочка Лібіха та лімітуючі фактори», «Діджиталізація»), демонстрації технологій обприскування та внесення добрив.

В рамках спеціалізованої виставки «Міжнародні дні поля в Україні» пройшов тренінг Польової школи фермера «Ґрунтозберігаючі технології у землеробстві» за проектом «Інтегроване управління природними ресурсами на деградованих ландшафтах степової та лісостепової зон України», що реалізується Продовольчою та сільськогосподарською організацією ООН (ФАО) за фінансової підтримки Глобального екологічного фонду (ГЕФ).

«Всеукраїнський Агрокрізіс» провела компанія Август-Україна. В заході взяли участь 58 фіналістів агроолімпіад, що до цього вибороли перші місця в агроолімпіадах серед 800 учасників. Фіналістам було вручено цінні подарунки.

Також, в рамках заходу під головуванням заступника директора Департаменту підтримки фермерства, кооперації та розвитку сільських територій Мінагрополітики Сергія Шупика відбувся круглий стіл «Державна підтримка фермерських господарств у 2019 році», під час якого присутніх було проінформовано про можливості власників фермерських господарств щодо отримання державної допомоги.

Проектом «Агроторгівля України» у співпраці з Німецько-українською промислово-торгівельною палатою було проведено аграрну панельну дискусію «Можливості та загрози ведення аграрного бізнесу в Україні», ключовим питанням якої стало питання попередження рейдерства.

Не обійшлося і без корисних тематичних заходів для молодих фахівців. Так, 20 червня в рамках заходу відбулося професійне змагання серед молодих спеціалістів агрономічного напрямку – «Польова БОРНЯ 2019» – практична частина конкурсу «Кращий молодий агроном 2019». Переможцем змагання став головний агроном «Поділля Плюс» з Хмельниччини 26-річний Василь Безкоровайний, який виборов приз DLG – поїздку на AGRITECHNICA 2019 до Німеччини.

За традицією в останній день виставки на полі зустрічали майбутніх агрономів та аграрних інженерів, студентів аграрних навчальних закладів. Цьогоріч в «Університеті на полі» взяли участь понад 200 учасників з 7 навчальних установ, які жваво цікавилися новими технологіями та можливостями майбутнього працевлаштування в агросекторі.

Юлія Бондаренко, директор ТОВ «ДЛГ Україна»: «Не зважаючи на надзвичайно насичений календар подій та непростий сезон, раді, що наш майданчик інноваційних технологій зацікавив чимало аграріїв. Нічого з цього не було б можливим без наших чудових партнерів – постачальників технологій. Окремо хочеться подякувати за підтримку – колектив Інституту ім. Л. Погорілого, за завзяття – команди «ДЛГ Україна» та IFWexpro Heidelberg, а також волонтерів Національного університету біоресурсів і природокористування України за їх віддану працю. Всі, хто долучився до події, зробили вагомий внесок в обмін знаннями та розвиток ділових відносин між фермерами, виробниками, дистриб'юторами, експертами та медіа».

якість у кожній насініні!

Всі відвідувачі мали змогу детально ознайомитися з діяльністю компанії, також оглянути насіннєву лабораторію і сучасний насіннєвий завод із доробки насіння до посівних кондицій.

Учасники відвідали демонстраційні ділянки зернових культур компаній RAGT, RWA, NPZ, Strube та ознайомилися з основними вимогами та специфікою технології вирощування, систем удобрення та систем хімічного захисту даних культур. А на завершення заходу всіх очікувала смачна вечеря на території музею-заповідника «Меджибізький замок». Основними напрямками діяльності ТОВ «Агро-Форте» є виробництво та реалізація посівного матеріалу, ліцензованого та сертифікованого відомими європейськими виробниками насіння. Також компанія займається продажем вживаної та нової сільгосптехніки з Європи та США (Machindra, KUHN, John Deere, Case IH, Great Plains і багато інших).

ТОВ «Агро-Форте» має сучасний комп'ютеризований насіннєвий завод, який оснащений сучасною лінією AKYUREK, проводить очистку, доробку, протруювання і фасування посівного матеріалу з дотриманням всіх норм ДСТУ, що підтверджується сертифікатами державного зразка. Особливістю даного заводу є використання Z-норії, для якої властивий горизонтальний збір зерна, який мінімізує пошкодження зерна, та лінія діагностики спектрального аналізу на покриття та травмування насіння при обробці насіння протруйниками.

25 червня на базі ТОВ «Агро-Форте» в с. Ставниця Хмельницької області було проведено День поля, на якому були присутні понад 150 агровиборників.

ТОВ «АГРО-ФОРТЕ» – ЦЕ КОМПАНІЯ, ЯКА ЗАСТОСОВУЄ У СВОЇЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЄВРОПЕЙСЬКІ ПІДХОДИ ДО РОБОТИ, ТА ЗАДОВІЛЬНЯЄ ПОТРЕБИ АГРАРІЇВ ПОСІВНИМ МАТЕРІАЛОМ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЯКОСТІ ЗА ПОМІРНОЮ ЦІНОЮ, НАДАЄ НЕОБХІДНУ КОНСУЛЬТАЦІЙНУ ПІДТРИМКУ ДЛЯ ОТРИМАННЯ ВИСОКИХ ВРОЖАЇВ. ЦЕ КОМАНДА ПРОФЕСІОНАЛІВ, ЯКІ ДОТРИМУЮТЬСЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ, ЛЮБЛЯТЬ СВОЮ СПРАВУ ТА ВБОЛІВАЮТЬ ЗА ДОБРОБУТ УКРАЇНИ!

EGRITECH

ДЕМОНСТРАЦІЙНІ ПОКАЗИ ТЕХНИКИ

Компанія Egritech спільно з дистрибутором техніки Fendt AGCO Ukraine та дилерами «Астра» і «Агроструктура» провели серію демонстраційних показів техніки на полях Тернопільської та Черкаської областей.

Під час демпоказів було оброблено більше 120 га посівів пшениці. Середня врожайність складала 80 ц/га.

Бункер-перевантажувач БНП-30 виробництва Egritech, агрегований з трактором Fendt Varjo 936, за час демпоказів перевіз 7200 т врожаю. Середній час перевантаження з БНП-30 у зерновоз на краю поля 23 т пшениці, навантажених у причіп, складав 4 хвилини при 540 об/хвил. ВВП трактора. Час перевантаження до комбайну склав 1 хвилину 20 секунд. Швидкість повного заповнення внутрішнього бункера комбайну складала 10 хвилин. Перевантаження комбайну відбувалося без зупинки, що суттєво економило час на маневрування.

Швидке та точне зважування ваги отриманого від комбайну зерна забезпечувала вагова система, встановлена на бункері-перевантажувачі. Кожний захід відвідували не менше 100 представників провідних агрокомпаній регіону. Вони високо оцінили можливості техніки, яка була їм продемонстрована.

Саме використання бункера-перевантажувача допомогло досягти значних результатів під час демпоказу, адже комбайн не зупинявся на краю поля біля зерновозів та безпосередньо в полі для перевантаження.

Ювілейний ДЕНЬ ПОЛЯ LOZOVA MACHINERY – 5 років відкритого спілкування

18 липня 2019 року відбувся п'ятий міжнародний День поля LOZOVA MACHINERY – найбільша агроподія південно-східної України. Виставку відвідали партнери та аграрії з України, гості з Румунії, Великобританії, Болгарії, Молдови, Угорщини, країн Балтії.

В рамках заходу відбувся масштабний демо-показ сільськогосподарської техніки. Були представлені новинки 2019 року, включаючи унікальні для вітчизняного ринку агрегати. «Лозовські машини» показали аграріям, що інвестиції в українську техніку вигідні і ефективні.

З вітальним словом до відвідувачів звернувся народний депутат України, почесний президент УПЕК, **Гришфельд Анатолій Мойсейович**.

«Третій рік поспіль працює програма компенсації – аграрії може повернути 25% за покупку вітчизняної техніки. Вперше за історію України запрацював прозорий і некорупційний механізм і він дав позитивний результат. 160 компаній бере участь в програмі, 930 млн грн компенсації видано аграріям за минулий рік. Ось це – справжні реформи!»

Відкриваючи захід, президент LOZOVA MACHINERY **Роман Гришфельд** звернувся до аграріїв і партнерів компанії: *«Завдяки вам і разом з вами ми розвиваємося і вдосконалюємо свої технічні розробки. У 2019 ми прийшли до того, що техніка Лозовських машин повинна бути не тільки вигідним вкладенням коштів, яке якісно обробляє ґрунт. Вона повинна бути естетично приємною і зручною. Ми зробили глобальний редизайн агрегатів – потужний, прогресивний, інноваційний – відповідно до духу LOZOVA MACHINERY».*

Президент LOZOVA MACHINERY зазначив, що День поля – важлива і відповідальна подія для компанії, адже п'ятий рік поспіль ми можемо відстежити результати своєї роботи і зрозуміти, як ми виростили за цей період.

Відвідувачі виставки познайомилися з унікальними новинками, серед яких польовий культиватор Флорін з шириною захвату 8 метрів, з додатковими опціями під конкретні потреби будь-якого господарства, тракторний напівпричіп-перевантажувач KELT XXL, який не має аналогів в Україні. Агрегат оснащений стрічковим конвеєром, що розвантажує трейлер всього за 2 хвилини. Також на експозиції вперше був представлений шестиметровий просапний культиватор САНТІМ.

Особливою прем'єрою заходу став причіпний обприскувач, розроблений в рамках спільного виробництва LOZOVA MACHINERY і LandQuir – лідера виробництва обприскувачів на ринку Великобританії.

Нагадаємо, що напередодні Дня поля 2019 ми представили англо-українську новинку, яка повністю адаптована до наших ґрунтово-кліматичних умов.

Власник LandQuir Річард Ебботт зазначив, що обприскувач відрізняється надійністю на полях і полегшеною алюмінієвою штангою. Легка вага машини (2280 кг) дозволяє їй агрегуватися з трактором від 80 л.с. Ще одна унікальна риса машини – спеціальна форма основного бака. У нього немає гострих кутів, гідроудару, різкої зупинки або повороту, тому вода швидко зливається і бак легко миється. В кабіні знаходиться електроніка топової лінійки з вбудованою системою GPS.

Також на виставці був представлений лідер сезону – коротка дискова борона ДУКАТ з шириною захвату 9 метрів, оновлена зубова борона ЛІРА-24М з транспортною шириною 3 м, напівпричіп ALBION XL, обладнаний шнековим перевантажувачем особливої конструкції, дискові і зубові борони, глибокорозпушувачі, культиватори та інші серійні зразки машин.

*«Машини повинні ефективно працювати у полі, а не люди на повинні працювати над обслуговуванням машини! Наша концепція полягає в тому, аби максимально зменшити втрати аграрія, виключивши роботу, яка не приносить додаткової цінності. Починаючи з цього року, ми даємо подвоєну гарантію на фірмові обслуговуванні підшипникові вузли коротких дискових борін – лушпильників ДУКАТ. Більш того, на нових лушпильниках ДукаТ і, зокрема, на представленому ДУКАТ-9, не обслуговуються не тільки підшипникові вузли дисків і ковзаник, а й всі шарніри рами, які тепер не вимагають регулярного змащення й інших маніпуляцій з боку фермера», – зазначає головний конструктор УКБТШ, **Олексій Гриненко**.*

Взяти участь у Дні поля і презентувати тракторну, комбайнову і причіпну техніку висловили бажання зарубіжні та українські компанії – партнери Лозовських машин. Для них була організована окрема експозиція.

Всіх запрошених супроводжувала святкова атмосфера, розважальна програма та святковий обід, організатори також передбачили дитячу зону з веселими іграми і чаюваннями. Кульмінацією свята став розіграш призів та цінного подарунка.

Нагадаємо, для LOZOVA MACHINERY 2019 рік проходить у низці пам'ятних дат: 20-річчя українського бренду, 20-річчя з дня випуску першого агрегату компанії – зубопружинної борони ЛІРА і 10-річчя дискової борони ДУКАТ.

«ЛОЗОВСЬКІ МАШИНИ – ГРОШІ ПАШУТЬ!»

XVI Міжнародна агропромислова виставка

АГРОФОРУМ-2019

СІЛЬГОСПТЕХНІКА, НАВІСНЕ І ПРИЧІПНЕ УСТАТКУВАННЯ, ДОБРИВА,
ЗАСОБИ ЗАХИСТУ РОСЛИН, ЛОГІСТИКА, ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ ЗЕРНОПЕРЕРОБКИ,
ТВАРИННИЦТВА ТА ПТАХІВНИЦТВА, ВЕТЕРИНАРІЯ, КОРМОВИРОБНИЦТВО

5-7

листопада

Міжнародний виставковий центр
02002, Київ, Броварський пр-т, 15
М "Лівобережна"

Технічний партнер:

☎ +38 044 201-11-68, 206-87-97
e-mail: a.nenko@iec-expo.com.ua
www.iec-expo.com.ua, www.мвц.укр

**Для професіоналів агросектору – журнал AgroONE і газета АГРО 1.
Передплачуюте та отримуйте!**

ПОСТАЧАЛЬНИК: ФОП Корнієнко Наталя Вікторівна

р/р 26004053231376 в МФ Приват Банк м. Миколаїв МФО 326610
54017, м. Миколаїв, вул. Соборна, 12-б, оф. 401, код ЄДРПОУ 3000120469
e-mail: agroONE@ukr.net
тел./факс: +38 (0512) 58 05 68, +38(067) 513 20 35

ПЛАТНИК: _____

РАХУНОК-ФАКТУРА № 1

від «_____» _____ 201__ р.

№	Назва	Сума, грн.
1	Передплата на журнал «AgroONE»:	
	– Передплата на півроку	400, 00
	– Передплата на рік	684, 00
	Всього без ПДВ	
	ПДВ	Без ПДВ
	Сума до сплати	

Сума до сплати: _____ грн. _____ коп.

Постачальник: _____ (прописом) _____ ФОП Корнієнко Н.В.

Агропорт Південь Херсон 2019 говорить «До побачення!»

ЕКСПЕРТНІ ДИСКУСІЇ, ОБМІН ДОСВІДОМ, НОВЕ ЗАКОНОДАВСТВО, РОЗВИТОК РИНКУ, ПРЕЗЕНТАЦІЯ НОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ ДЛЯ ЕКСПОРТУ ТА ВСТАНОВЛЕННЯ РЕКОРДІВ – ВСЕ ЦЕ ВІДБУЛОСЬ ПРОТЯГОМ ТРЬОХ ДНІВ НА ХЕРСОНЩИНІ В РАМКАХ АГРОПОРТ ПІВДЕНЬ ХЕРСОН 2019.

«З 18 по 20 липня ми вчергове провели масштабний агрозахід – Агропорт Південь Херсон 2019. Разом з нашими учасниками та гостями ми підняли дуже гострі теми та гаряче обговорювали по деяких з них. З початку заснування Агропорт є індикатором розвитку галузі. Ми як ніхто відчуваємо настрій в регіонах, і цього року у нас чергове випробування – абстрагуватися від політики та сконцентруватися на нових викликах, що стоять перед агровиробниками та сільськими територіями. На херсонському заході ми вкотре підкреслили важливість діалогу між владою та бізнесом, де у Агропорта традиційна роль – незалежного майданчику для комунікацій. Дякуємо Херсонщині за гостинність і чекаємо восени на Агропорт Північ Харків 2019. Буде не менш цікаво!», – зазначив Дмитро Титаренко, керівник проекту Агропорт Україна.

Коротко підбиваючи підсумки заходу, нагадаємо про ключові події цьогорічного Південного Агропорту. Так, разом з експертами та фахівцями в рамках заходу відбулась дискусійна панель «Органіка: 15 днів до Закону», в рамках якої обговорили питання регулювання ринку органічної продукції та контроль за її виробництвом, стандартизацію та відповідальність за фальсифікацію та порушення законодавства. Також були презентовані результати дослідження експорту органічної продукції, що були підготовлені експертами Агропорту, та продемонстрований новий інструмент для експортерів – телеграм-бот BuyBioBot.

Крім того, відбулась стратегічна сесія, під час якої були обговорені не тільки питання регіонального розвитку та розбудови сільських територій, а й акцентовано на необхідності комплексного підходу у реалізації цієї місії, включно до покращення системи охорони здоров'я, харчування в дитячих закладах тощо. У підсумку між Херсонською облдержадміністрацією та ГС «Бізнес Інкубатор Груп Україна» був підписаний Меморандум про співпрацю, який передбачає активізацію розвитку сільських територій Херсонської області та спільну роботу над впровадженням пілотного проекту «Добробут» на території області.

Також в рамках виставки відбулась низка зустрічей, круглих столів, дискусійних панелей та перемовин, зокрема щодо питань адаптації сільського господарства до змін клімату, проблем зрощування, розвитку горіхового бізнесу та інших нішових напрямків.

Увагу гостей та учасників Агропорт Південь Херсон 2019 привернув і черговий рекорд, встановлений під час виставки. Так, представники Національного реєстру рекордів зафіксували Національний органічний рекорд – понад 100 літрів кизилового морсу було зварено з органічних плодів. Все було приготовлено львівськими шефами Західної шеф-групи та напій отримав органічний сертифікат від «Органік Стандарт».

«Головною метою встановлення цього рекорду заходу було привернути увагу до органічного сільського господарства.

В першу чергу ця промоція спрямована на кінцевого споживача», – додав Дмитро Титаренко.

Не обійшлося і без святкових урочистостей. Під час виставки відбулось нагородження лауреатів AGROPORT AWARDS KHERSON 2019. Так, зі 100 підприємств Херсонщини були обрані 10, які за індексами бізнес-репутації стали лідерами області в аграрній сфері. Крім того, була визначена трійця кращих в номінації «Розвиток сільського зеленого туризму» та золотою медаллю відзначене керівництво Посад-Покровського консервного заводу в номінації «За виробництво плодово-овочевої консервації високої якості».

Серед учасників та гостей Агропорт Південь Херсон 2019 вже традиційно були представники регіональних, національних та міжнародних профільних установ, серед яких: голова Херсонської ОДА Юрій Гусев, в.о. міністра аграрної політики і продовольства Ольга Трофімцева, голова Держпродспоживслужби Володимир Лапа, віце-президент ГС «Органічна Україна», генеральний директор ТОВ «НВП 5 елемент» Володимир Білий, Міжнародний консультант регіонального офісу для Європи та Центральної Азії Продовольчої та сільськогосподарської організації ООН (ФАО) Михайло Малков, Секретар Національної інвестиційної ради України Давід Арахамія та інші.

МІЖНАРОДНА АГРОПРОМИСЛОВА ВИСТАВКА
З ПОЛЬОВОЮ ДЕМОНСТРАЦІЄЮ ТЕХНІКИ

AGROEXPO

25 - 28 вересня 2019

м. Кропивницький (КІРОВОГРАД)

За підтримки

**Знижки
від 5 %
на техніку
відомих брендів!**

Найбільша виставка України!

125 000 м² виставкової площі!

Входить до ТОП 10 агровиставок Європи!

35 000 відвідувачів!

www.ukragroexpo.com

ВОНИ ЗАГОТОВЛЯЮТЬ НАШ КОРМ КРАЩЕ!

KRONE рулонні прес-підбирачі

KRONE «транспортёр пресування NovoGrip»

знижує втрати маси при пресуванні до 2% завдяки зубчатому ефекту транспортера, що призводить до збільшення виробництва молока приблизно до 11 літрів з рулона!

Всю історію Ви знайдете на сайті:
www.lutschyi-korm.ru

Представництва Maschinenfabrik Bernard KRONE GmbH & Co KG

KRONE-Україна, Київ
Тел.: +38 050 447 29 99
+38 067 231 02 19

E-Mail: valerii.kyrychenko@krone.ua

KRONE-Німеччина, Шпелле
Тел.: +49 5977 935 285

E-Mail: export.ldm@krone.de

www.krone.de

 KRONE
THE POWER OF GREEN